

ผ่านวิทยุ หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ การเผยแพร่ข้อมูลความรู้ดังกล่าวแล้ว จึงตอบสนองวัตถุประสงค์ในเรื่อง การใช้ กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในการเสริมสร้างความเข้าใจกับสังคมภายนอก ในด้านวัฒนธรรมและวิถีชีวิตกะเหรี่ยง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การอนุรักษ์ระบบนิเวศป่า 3) ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับชาวบ้าน ผลกระทบที่เกิดขึ้นมีทั้งเชิงบวกและลบ ผลกระทบเชิงบวกได้แก่ การผลิตข้าวไร่พื้น วัฒนธรรมเก่าทำให้เกิดความเข้มแข็งทางด้านวัฒนธรรมของชุมชน ความเข้มแข็งทางด้านวัฒนธรรมทำให้ชุมชนรับวัฒนธรรมใหม่อย่างเลือกสรรทำให้เหมาะสมไม่ขัดแย้งกับประเพณีและคุณค่าดั้งเดิม นี่คือน้องประกอบอย่างหนึ่งในเรื่องความเข้มแข็งอย่างหนึ่งในเรื่องความเข้มแข็งของชุมชน นอกจากนี้ผลเชิงบวกอีกหลายประการคือ ชาวบ้านรู้จักการคิด วิเคราะห์ มีการรับวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ สามารถนำไปใช้กับการแก้ปัญหาอื่นๆ ในหมู่บ้านได้ และมีการกระจายรายได้ สำหรับผลในด้านลบ เช่น การเห็นแก่เงินมากขึ้น ความขัดแย้งเล็กๆ น้อยๆ ที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ก็ได้จัดการประเพณีผล ทบทวนและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นแล้ว 4) การขยายเครือข่ายสู่หมู่บ้านอื่นได้ขยายสู่ลุ่มแม่น้ำวางตอนกลางเพื่อจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว หลังจากการศึกษาพื้นที่เขตลุ่มแม่น้ำวางตอนบนแล้ว แต่การร่วมกิจกรรมหลายครั้งผู้ประกอบการท่องเที่ยวไม่ยึดหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ขาดความสามัคคี และชาวบ้านซึ่งตั้งร้านค้าแผงลอยสองฝั่งแม่น้ำ ขาดความร่วมมือในเรื่องการรักษาความสะอาดสถานที่สาธารณะ จึงได้ระงับการขยายเครือข่ายสู่ลุ่มแม่น้ำวางตอนกลาง การขยายเครือข่ายจึงทำได้เพียงนำนักท่องเที่ยว เข้ามาศึกษาในพื้นที่ของหมู่บ้าน ห้วยข้าวดิบ ห้วยอีค่าง ห้วยตอง และหนองเต่า ซึ่งหมู่บ้านเหล่านี้ จะจัดโครงการท่องเที่ยวการเกษตร และการท่องเที่ยวโดยจักรยานเพื่อศึกษาสิ่งแวดล้อมในเขตหมู่บ้าน หลังจากโครงการนี้สำเร็จเรียบร้อย 5) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ได้วิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็งของหมู่บ้าน พบว่ามีจุดแข็งหลายประการเป็นพื้นฐานความเข้มแข็งของชุมชน จึงสนับสนุนให้รักษาจุดแข็งนี้ต่อไป สำหรับจุดอ่อนมีหลายประการ เช่น การปลูกพืชเศรษฐกิจ การรับเทคโนโลยีใหม่ที่ไม่เหมาะสม เป็นต้น

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายจากการวิจัยนี้ คือ รัฐบาลควรเคารพในสิทธิพื้นฐานของประชาชน ในการถือครองพื้นที่ภายใต้เงื่อนไขที่เหมาะสม และไม่กระทบต่อประชาชนในเขตพื้นที่รอบ ในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติร่วมกัน อย่างแบ่งปัน และไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสนับสนุนให้ชาวบ้านอยู่ร่วมกับระบบนิเวศป่าและรักษาระบบนิเวศ เพราะชาวบ้านมีศักยภาพในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งถือเป็นทางเลือกใหม่ที่ก่อให้เกิดการพัฒนาแบบยั่งยืน และการวางแผนการท่องเที่ยวควรให้ตัวแทนชาวบ้านมีส่วนร่วมด้วย การจัดช่องทางการจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการขาย ต้องได้รับความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยการโฆษณาประชาสัมพันธ์ เหมือนกับสนับสนุนให้แก่ธุรกิจขนาดใหญ่ ต้องจัดหน่วยงานกลาง ทำหน้าที่ปรับความเข้าใจ ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งในเรื่องการตลาด การท่องเที่ยว และสิทธิของชุมชนในเขตพื้นที่ท่องเที่ยว ควรมีการสนับสนุนการพัฒนาชุมชนในด้านการผลิตเพื่อกินเพื่อใช้ ควบคู่กันไปด้วย มีการรื้อฟื้นให้เกิดการผลิตข้าวทางวัฒนธรรม เพราะความเข้ม

แจ้งทางวัฒนธรรมเป็นบ่อเกิดแห่งความเข้มแข็งของชุมชน และชุมชนควรเลือกสรรคัมภีร์ปฏิบัติที่เหมาะสมกับชุมชน ได้ประโยชน์และสอดคล้องกับภูมิปัญญาดั้งเดิม ควรมีการจัดพิมพ์เผยแพร่ข้อมูล ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและการอนุรักษ์ระบบนิเวศป่าผ่านสื่อมวลชน เพราะประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดความเข้าใจปัญหาที่แท้จริง และหลังจากเสร็จสิ้นโครงการ นักวิจัยควรทำงานร่วมกับชาวบ้านอย่างน้อย ประมาณ 1-2 ปี เพื่อเป็นเพื่อนร่วมคิดในการแก้ปัญหาต่างๆร่วมกับชาวบ้าน

LOCATION(S) : CMU LIBRARY

ดวงภา วินิจวรกิจกุล. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเลือกใช้บริการร้านอาหาร
พื้นเมือง ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ .การค้นคว้าแบบอิสระ สาขาวิชาการ
จัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ , 2544.

การค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเลือกใช้บริการร้านอาหารพื้นเมือง ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานในการให้บริการ ตลอดจนเพื่อวางแผนกลยุทธ์การตลาดของร้านอาหารพื้นเมือง โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ใช้บริการร้านอาหารพื้นเมือง ตามร้านอาหารพื้นเมือง 8 แห่ง รวมทั้งหมด 200 ตัวอย่าง และนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ผลด้วยเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์โดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC + สถิติที่ใช้ได้แก่ ร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย และฐานนิยม

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 31-40 ปี สมรสแล้ว มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 25,000 บาท เหตุผลที่นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เลือกใช้บริการร้านอาหารพื้นเมืองเพราะได้รับประทานอาหารพื้นเมือง ระยะเวลาที่นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ใช้ในการรับประทานอาหารเช้าคือ ระยะเวลา 2 ชั่วโมง ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของธุรกิจบริการที่มีอิทธิพลต่อนักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ในการเลือกใช้บริการร้านอาหารพื้นเมือง เรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้ ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านเครื่องมือ ปัจจัยด้านสัญลักษณ์ ปัจจัยด้านสถานที่ และปัจจัยด้านวัสดุสื่อสารเช่น คำบอกเล่าปากต่อปาก การจัดรายการส่งเสริมการตลาด เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการพัฒนาธุรกิจร้านอาหารพื้นเมืองให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผู้ประกอบการควรใช้กลยุทธ์การตลาดเหล่านี้ประกอบในการวางแผนการตลาด คือ กลยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์ (Product Strategy) ซึ่งผู้ประกอบการควรสร้างความแตกต่างจากคู่แข่ง ในด้าน ผลิตภัณฑ์ การบริการ บุคลากร และภาพลักษณ์ กลยุทธ์ด้านราคา ผู้ประกอบการควรพิจารณาจากอำนาจการซื้อของลูกค้า ต้นทุนในการผลิต ช่องทางการจัดจำหน่าย การส่งเสริมการตลาด ถ้าไรที่ทางร้านอาหารพื้นเมืองต้องการ และราคาของคู่แข่ง นอกจากนี้ร้านอาหารบางครั้งอาจต้องมีการปรับกลยุทธ์ด้านราคาโดยใช้วิธีการลดราคา ซึ่งเป็นกลยุทธ์ระยะสั้นเพื่อที่จะเพิ่มรายได้และพุงฐานะของร้านอาหารได้ในขณะที่เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ สำหรับกลยุทธ์การจัดจำหน่าย ผู้ประกอบการควรเลือกช่องทางการจัดจำหน่ายให้เหมาะสมกับร้านอาหารพื้นเมือง เพื่อที่จะเข้าถึงกลุ่มลูกค้าเป้าหมายให้ได้มากที่สุด ซึ่งช่องทางการจัดจำหน่ายอาจเป็นการเสนอขายตรงกับลูกค้าที่เดินมาในร้าน ผ่านทางพันธมิตรทางธุรกิจต่างๆ เช่น บริษัททัวร์ มีการสอบและการจองทางโทรศัพท์ วิธีการชำระเงิน

อาจเป็นการใช้บัตรเครดิต เป็นต้น กลยุทธ์ด้านการส่งเสริมการตลาด เป็นกลยุทธ์ที่ร้านอาหารต้อง
สร้างความรู้จัก กระตุ้นให้ลูกค้าเกิดความต้องการและเข้ามาใช้บริการร้านอาหาร ซึ่งกลยุทธ์นี้อาจ
เป็นการตั้งป้ายคัทเอ๊าท์ ตามจุดสำคัญในตัวเมือง ร่วมมือกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในการ
ลงโฆษณาในหนังสือแนะนำอาหารพื้นเมือง หรือใช้สื่อต่างในการประชาสัมพันธ์ เป็นต้น และกล
ยุทธ์เพื่อปรับความต้องการซื้อ อาจกระทำโดยมีการตั้งราคาให้แตกต่าง การให้บริการเสริม เช่น
บริการห้องวีไอพี ระบบการนัดหมายก่อนการให้บริการ กลยุทธ์เพื่อปรับการให้บริการ เช่น การเพิ่ม
สิ่งอำนวยความสะดวก ให้ลูกค้ามีส่วนร่วมในการให้บริการ ฝึกอบรมพนักงานให้มีการบริการที่ดี
 เป็นต้น

LOCATION(S) : CMU LIBRARY

นิติพล ภูตะโชติ . ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการเลือกเข้าศึกษา
ระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยวศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัด
ขอนแก่น หนองคาย ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น , 2542.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัจจัยที่ทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
เลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว เปรียบเทียบปัจจัยในการ
เลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยวของนักเรียนสายวิทยาศาสตร์
และสายศิลป์ รวมทั้งศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่มีอิทธิพลในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี
สาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว

ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ใน
จังหวัดขอนแก่น 110 คน จังหวัดหนองคาย 90 คน รวม 200 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบ
สอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปี
ที่ 6 ในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว ผลการวิจัยสรุป
ได้ดังนี้ 1) ปัจจัยที่ทำให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว 3 อันดับได้แก่ เลือกเรียนเพราะมีความถนัด เลือกเรียนเพราะสามารถหางานทำได้ง่าย และ
เลือกเรียนเพราะเรียนง่าย 2) เปรียบเทียบปัจจัยที่ทำให้นักเรียน สายวิทยาศาสตร์และสายศิลป์ใน
การเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยวไม่มีความแตกต่างกัน 3)
ปัญหาและอุปสรรคที่มีอิทธิพลต่อนักเรียน สายวิทยาศาสตร์และสายศิลป์ในการเลือกศึกษาต่อ
ระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยวที่เกิดจากการขาดความรู้ภาษาต่างประเทศ
โอกาสก้าวหน้าในอาชีพมีน้อย ค่าใช้จ่ายในการศึกษาสูง ขาดข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง ขาดบุคลากร
ภาพที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยคือ ผู้ที่จะศึกษาต่อในสาขาวิชานี้ควรจะศึกษาและ
พิจารณาปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชานี้ เพื่อประกอบการตัดสินใจ และ
ความรู้ภาษาต่างประเทศเป็นปัจจัยหนึ่งที่เป็นปัญหาและอุปสรรคสำหรับผู้ที่จะศึกษาต่อในสาขา
ดังนั้น ผู้จะศึกษาควรมีการเตรียมตัวและต้องมีความรู้ภาษาต่างประเทศเป็นอย่างดี

LOCATION(S) : KKU LIBRARY

จักร กิณีสี. รูปแบบการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงกับองค์ความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติของนก
ของชาวปกาเกอะญอ ในเขตอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ จังหวัดเชียงใหม่
เชียงใหม่ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย สาขาภาคเหนือ , 2543.

วัตถุประสงค์ในการวิจัยมีดังนี้ คือ เพื่อศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติของนก
และการผูกโยงองค์ความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติของนกเข้ากับวิถีชีวิตของชาวปกาเกอะญอ เพื่อพัฒนา
คู่มือการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติของนกของชาวปกา
เกอะญอ ในรูปแบบการสื่อความหมายธรรมชาติและวัฒนธรรม และเพื่อศึกษาศักยภาพและข้อ
จำกัดของชาวปกาเกอะญอในการรับมือกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม และเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิง
พรรณนา โดยเก็บข้อมูลจากเอกสารวิชาการ การสัมภาษณ์ การสังเกต และการวิจัยนี้เป็นการประยุกต์
ใช้แนวคิดทฤษฎีทางมนุษยวิทยา เพื่อทำความเข้าใจการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติของ
ชาวปกาเกอะญอ ในเขตอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ จังหวัดเชียงใหม่ นอกจากนั้น ยังใช้กรอบ
ความคิดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และการสื่อความหมายธรรมชาติและวัฒนธรรม เพื่อการพัฒนา
ให้คนท้องถิ่นรับมือกับการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในพื้นที่ โดยให้คนท้องถิ่นสวมบทบาทเป็น
“มัคคุเทศก์ท้องถิ่น” และใช้องค์ความรู้ของคนนำเสนอแก่ผู้มาเยือน ชาวปกาเกอะญอ ได้ผูกโยงองค์
ความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติของนกไว้ในนิทาน เพลงและคำพังเพย โดยใช้นกเป็นตัวละครตัวหนึ่งใน
นิทานที่สามารถพูดคุยกับมนุษย์และสัตว์อื่นได้ และใช้นกเป็นสัญลักษณ์ในบทเพลงและคำพังเพย
ในบางส่วนของเนื้อหาในนิทาน บทเพลง และคำพังเพย ชาวปกาเกอะญอได้ใช้ลักษณะธรรม
ชาติของนกเป็นสัญลักษณ์ของการกระทำต่างๆ ซึ่งนับเป็นการสอนหรือถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับ
ธรรมชาติของนกให้แก่ชนรุ่นหลังไปในตัว เพื่อว่าลูกหลานจะนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการดำรงชีพ
ต่อไปในอนาคต

นอกจากนั้นการล่า การดักจับนกเป็นอาหาร ทำให้ชาวปกาเกอะญอสะสมพละ
กรรมของนกแต่ละชนิด และได้กลายมาเป็นองค์ความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติของนกจำนวนหนึ่งที่
ชาวปกาเกอะญอใช้ตามรอยหรือล่าจับได้ แต่กระนั้น ก็มียกจำนวนหนึ่งที่ผูกพันกับวิถีชีวิตของ
ชาวปกาเกอะญอ กล่าวคือ มียกจำนวนหนึ่งที่ชาวปกาเกอะญอไม่ฆ่า หรือใช้บ่งบอกเวลาและฤดู
กาล เป็นนกในจินตนาการ แม้ว่าชาวปกาเกอะญอจะมีศักยภาพในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น เพราะ
ว่ามีองค์ความรู้ที่สั่งสมกันมาอย่างยาวนาน แต่ก็มีข้อจำกัดในหลายๆ ด้าน ด้วยกัน เช่น ถ้าต้องการ
ให้ชาวปกาเกอะญอเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นที่ดี จำเป็นต้องฝึกฝนทักษะในหลายเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นการ
ใช้การจัดการฝึกอบรมใดๆนั้น ต้องคำนึงถึงเพศ การศึกษา และอายุของผู้เข้าฝึกอบรมด้วย และควร
มีการสร้างกฎระเบียบการท่องเที่ยวในพื้นที่ ที่มีคณะกรรมการการท่องเที่ยวในระดับองค์กรบริหาร

ส่วนตำบล ควบคุมป้องกันบุคคลผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบ โดยการวางกฎระเบียบนั้น ต้องปรึกษารื้อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ก่อน เช่น กรมป่าไม้ และกรมการปกครอง ซึ่งเป็นการประสานกันระหว่างรัฐกับชุมชนท้องถิ่น

ผู้เข้ารับการศึกษาฝึกอบรมหลักสูตรนักวิจัยทางสังคมศาสตร์ รุ่นที่ 54. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวจังหวัดเลย กรุงเทพฯ : ศูนย์ศึกษาและฝึกอบรมการวิจัยทางสังคมศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2547

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 2 ประการ คือ เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวจังหวัดเลย และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพทางสังคม ระยะทางจากที่พักอาศัยถึงแหล่งท่องเที่ยว อาชีพ รายได้ และปัจจัยกระตุ้น ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว การรับทราบบทบาทผู้นำ และการได้รับผลประโยชน์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวจังหวัดเลย

ประชากรที่ศึกษาได้แก่ ประชาชนที่มีอายุระหว่าง 18-60 ปี ซึ่งอาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยว 5 แห่ง ได้แก่ 1) อ่างเก็บน้ำห้วยหมาน อำเภอเมืองเลย 2) อุทยานแห่งชาติภูกระดึง อำเภอภูกระดึง 3) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูหลวง อำเภอวังสะพุง 4) สวนหินผางาม กิ่งอำเภอหนองหิน 5) อุทยานแห่งชาติภูเรือ อำเภอภูเรือ การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ(Systematic Sampling) จากบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งปี 2541 ของแต่ละอำเภอ จำนวน 750 คน ใช้แบบสัมภาษณ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การประมวลผลใช้โปรแกรม SPSS for Windows version 7.5 ส่วนสถิติที่ใช้ในการบรรยายลักษณะทั่วไปของข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับสถิติที่ใช้หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและชุดตัวแปร ได้แก่ Cramer's V Pearson's Product – Moment Correlation และ Multiple Regression Analysis

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับบุคคลและระดับกลุ่มส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวจังหวัดเลย ทั้งในระดับบุคคลและระดับกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพทางสังคม ระยะทางจากที่พักอาศัยถึงแหล่งท่องเที่ยว อาชีพและรายได้ ปัจจัยกระตุ้นที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับบุคคลและระดับกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารและการรับทราบบทบาทผู้นำ ส่วนความรู้ในเรื่องการอนุรักษ์ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับกลุ่มเท่านั้น ความสัมพันธ์ระหว่างชุดตัวแปรอิสระกับการมีส่วนร่วมในระดับบุคคลพบว่า การรับทราบบทบาทผู้นำเป็นปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด รองลงมาคือ การรับรู้ข่าวสาร เพศและอาชีพ ส่วนการมีส่วนร่วมในระดับกลุ่มพบว่า การรับทราบบทบาทผู้นำ เป็นปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด

รองลงมาคือ การรับรู้ข่าวสารความรู้ในเรื่องการอนุรักษ์และระยะทางจากที่พักอาศัยถึงแหล่งท่องเที่ยว โดยเป็นความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะในการวิจัยนี้คือ ควรให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวแก่ประชาชนโดยสื่อต่างๆ โดยเฉพาะสื่อโทรทัศน์ เพราะเป็นสื่อที่ทำให้ประชาชนได้รับข่าวสาร โดยสะดวกและรวดเร็ว ส่วนสื่ออีกชนิดหนึ่งคือ สื่อบุคคล ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเป็นสื่อที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ควรให้ความรู้ในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวแก่ผู้นำชุมชน โดยจัดฝึกอบรมและจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

สมหมาย ชินนาค. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเกี่ยวกับปัญหาและผลกระทบต่อชุมชนด้านการผลิตซ้ำ
อุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ ผ่านพิธีกรรมความเชื่อ : กรณีศึกษา พิธีกรรมความเชื่อ
เรื่องผีปะกำของชาวไทย-กวย (ส่วย) เลียงซ่าง จังหวัดสุรินทร์ กรุงเทพฯ : มูลนิธิ
ฟอร์ค , 2541.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาว่า การส่งเสริมให้ชุมชนคนเลียงซ่างแห่งหนึ่ง
เป็นแหล่งท่องเที่ยว โดยการนำเอา “วัฒนธรรม” ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะมาเป็นจุดขายให้กับนักท่องเที่ยว
เหล่านั้น มีส่วนในการผลิตซ้ำอุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ผ่านพิธีกรรมความเชื่อหรือไม่ ถ้าหากว่าเนื้อ
หาของวัฒนธรรมที่ถูกนำมาเป็น “สินค้า” ดังกล่าวส่วนหนึ่งนั้นเป็นพิธีกรรมความเชื่อที่มีมิติเกี่ยว
กับการแบ่งแยกและการกีดกันเพศหญิงรวมอยู่ด้วย ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาพิธีกรรมความเชื่อเรื่อง
ผีปะกำ ของชาวไทย-กวย(ส่วย) เลียงซ่าง จังหวัดสุรินทร์

ผลการวิจัยพบว่า แม้นโยบายที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยใช้ “วัฒนธรรมคน
เลียงซ่าง” มาเป็นจุดขายนั้น เพิ่งจัดอยู่ในระยะเริ่มต้นเท่านั้น จึงทำให้ภาพของการผลิตซ้ำอุดมการณ์
ชายเป็นใหญ่ผ่านพิธีกรรมความเชื่อเรื่องผีปะกำยังไม่ชัดเจนนัก แต่เมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้วก็จะ
พบว่า การคงไว้หรือการจัดให้มีพิธีกรรมเกี่ยวกับผีปะกำในรูปแบบต่างๆ แม้ว่าจะมีเป้าหมายเพื่อ
“โชว์” ให้กับนักท่องเที่ยวได้ชม ทว่าในแง่หนึ่งนั้น มันได้ทำหน้าที่ในการผลิตซ้ำพิธีกรรมความเชื่อ
นี้ต่อไปเรื่อยๆ และด้วยเหตุผลที่ในสังคมของชนกลุ่มนี้ ความเชื่อเรื่องผีปะกำสนับสนุนให้เพศชาย
มีอำนาจเหนือเพศหญิงอย่างเห็นได้ชัด ดังนั้นเมื่อพิจารณาในแง่นี้ ก็แสดงว่านโยบายการท่องเที่ยว
ดังกล่าวมีส่วนสนับสนุนให้เกิดการผลิตซ้ำอุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ด้วยเช่นกัน

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าประเด็นเกี่ยวกับการผลิตซ้ำอุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ผ่านพิธี
กรรมความเชื่อเรื่องผีปะกำยังไม่ชัดเจนนัก แต่จากผลของการวิจัยก็ชี้ชัดว่า วัฒนธรรมการท่องเที่ยว
ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนั้น ไม่เคยคำนึงถึงมิติความสัมพันธ์ระหว่างเพศแต่อย่างใด หากแต่คำนึงถึง
เฉพาะความสะดวกสบายของนักท่องเที่ยว และการจัดหาสินค้าทางวัฒนธรรมมาตอบสนองต่อ
ความต้องการ “บริโภค” ของนักท่องเที่ยวเท่านั้น ในแง่นี้ประเด็นเกี่ยวกับการผลิตซ้ำอุดมการณ์ชาย
เป็นใหญ่ผ่านพิธีกรรมความเชื่อ จึงเป็น “มิติที่ถูกละเลย” จากผู้มีส่วนในการกำหนดนโยบายการ
ท่องเที่ยวมาทุกยุคทุกสมัย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนา
ชุมชนแห่งนี้ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับส่งเสริมสนับสนุนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวโดยการจัดโชว์
วัฒนธรรมคนเลียงซ่างนั้น ได้หันมาตรวจสอบว่า การดำเนินนโยบายเช่นนี้ เป็นมาตรการช่วยเหลือ
ชีวิตความเป็นอยู่ของคนเลียงซ่างเหล่านี้อย่างยิ่งยวดได้แท้จริงหรือไม่ ผู้วิจัยเห็นว่า บางทีการจัดขาย
วัฒนธรรมในลักษณะเช่นนี้ นอกจากจะไม่ใช่วางออกสำหรับชุมชนแห่งนี้แล้ว ยังไม่เปิดโอกาสให้

กับผู้หญิงเข้ามามีส่วนได้รับประโยชน์จากการพัฒนาด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงเสนอให้ ควรที่จะสนับสนุนการท่องเที่ยวของชุมชนในเชิงที่เรียกว่า Eco-tourism ขึ้นมาด้วย กล่าวคือ เนื่องจากบริเวณหมู่บ้านยังมีป่าที่เคยใช้เป็นที่เลี้ยงช้างอยู่ถึง 2 แห่ง จึงควรจัดกิจกรรมท่องเที่ยวให้กับกลุ่มที่สนใจในกิจกรรมต่างๆ เช่น การเดินป่าเพื่อชมช้างในสภาพธรรมชาติ ควรจัดระบบสื่อความหมายธรรมชาติ เช่น ป้ายข้อมูล ป้ายชี้ทาง เป็นต้น นอกจากนี้ต้องมีโครงการที่จะพัฒนาระดับเศรษฐกิจในกลุ่มผู้หญิงด้วย โดยการส่งเสริมการรวมกลุ่มอาชีพของสตรีในลักษณะต่างๆ แล้วใช้ประโยชน์จากการมาเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มาชมการแสดงช้าง ในรูปของการขายสินค้าจากฝีมือของกลุ่มผู้หญิง ซึ่งรูปแบบการพัฒนาเช่นนี้ นอกจากจะดึงดูดเพศหญิงให้มามีส่วนร่วมแล้ว ยังจะเป็นการประกันรายได้ให้แก่ครอบครัวและชุมชนอีกทางหนึ่งด้วย โดยไม่ต้องรอพึ่งพาแต่เงินของผู้ชายฝ่ายเดียว

LOCATION(S) : KKU LIBRARY

: ห้องสมุด ศูนย์มนุษยวิทยาสิรินธร

เกษศดา จามขวา และ จิรวดี จันทะวงษา. พระธาตุคูม-พระธาตุภูเห็ก : แนวทางการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว สกลนคร : หน่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมท้องถิ่น จ.สกลนคร สำนักศิลปวัฒนธรรม สถาบันราชภัฏสกลนคร, 2543.

การศึกษาเรื่องแนวทางการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม พระธาตุคูมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จังหวัดสกลนคร มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาภูมิหลังของวัดพระธาตุคูม ลักษณะและคุณค่าทางศิลปกรรมของพระธาตุคูม คุณค่าแหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมของพระธาตุคูม คุณค่าแหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมและสภาพปัญหา การจัดสภาพภูมิสถาปัตยกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์และศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษามีดังนี้

พระธาตุคูม เป็นวัดที่มีโบราณสถานที่สำคัญคือ พระธาตุคูมมีความเชื่อกันว่า คูม หมายถึง กระดุมที่ติดกับสบงของพระพุทธเจ้าที่กระเด็นมาตก ณ บริเวณแห่งนี้ ต่อมาจึงได้สร้างพระธาตุครอบไว้แล้วเรียกว่า “พระธาตุคูม” พระธาตุคูมเป็นปราสาทขอมที่สร้างด้วยอิฐเป็นปราสาทหลังเดี่ยว (ปราสาทประธาน) ลักษณะผังเป็นกรอบรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสย่อมุมขนาดกว้างยาวประมาณ 5.50 เมตร หันหน้าไปทางทิศตะวันออกและเข้าออกได้เพียงประตูเดียว อีกสามด้านเป็นเพียงประตูหลอก ตัวสถาปัตยกรรมขององค์พระธาตุทำด้วยอิฐที่หล่อด้วยน้ำโคลนอันเกิดจากการฝนแผ่นดินให้เรียบ ด้านอายุสมัยทราบได้จากหลักฐานที่พบคือทับหลังด้านทิศใต้ซึ่งศิลปขอมในยุคสมัยบาปวน (ราว พ.ศ. 1560 – พ.ศ.1630) หรือพุทธศตวรรษที่ 16 ตอนต้น

ด้านสภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมพระธาตุคูมมีดังนี้ 1. ศาลาวัดที่สร้างขึ้นประชิดองค์พระธาตุ 2. ถังน้ำซีเมนต์ด้านข้างศาลาวัด 3. หอไตรร้างกลางสระน้ำโบราณ 4. ป้ายแทนซีเมนต์ด้านหน้าองค์พระธาตุ 5. ป้ายคำอธิบายประวัติที่กรมศิลปากรสร้างไว้ 6. การวางก้อนศิลาแลงที่ระเกะระกะ

แนวทางการแก้ไขปัญหาล้อมศิลปกรรมพระธาตุคูม ได้แก่การรื้อศาลาวัดออกแล้วย้ายไปสร้างขึ้นใหม่ด้านหลังที่มีระยะห่างจากองค์พระมาพอสมควร ถังน้ำซีเมนต์ก็ทุบทิ้งออกไปให้เป็นทีโล่ง หอไตรร้างกลางสระน้ำก็ทำการรื้อถอนโครงร่างออกไป ป้ายแทนซีเมนต์ด้านหน้าองค์พระธาตุควรทุบทิ้งให้เป็นพื้นที่เปิดโล่งป้ายคำอธิบายของกรมศิลปากรควรทำการรื้อถอนออกไป การจัดวางก้อนศิลาแลงที่ระเกะระกะควรแก้ไขโดยการจัดวางเรียงใหม่ให้มีสภาพที่เรียบร้อยและเป็นหมวดหมู่ บริเวณวัดควรปรับปรุงการใช้พื้นที่สิ่งปลูกสร้างอาคารแยกเขตพุทธาวาสและเขตสังฆาวาส จัดพื้นที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ได้แก่ ที่จอดรถ ห้องน้ำ และถังขยะ

แนวทางการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมพระธาตุคูม โดยการดูแลปรับปรุงสภาพแวดล้อม การจัดสภาพภูมิสถาปัตยกรรมที่เหมาะสมมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยเพื่อเสริม

สร้างความสว่างาม เป็นการดึงดูดใจแก่ผู้พบเห็นและนักท่องเที่ยวให้เกิดความประทับใจในสิ่งแวดล้อมและตัวศิลปกรรม เพื่อส่งเสริมให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดสกลนครอีกแห่งหนึ่ง ให้เป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไป

LOCATION(S) : KKU LIBRARY

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. บัณฑิตวิทยาลัย . โครงการศึกษาวิจัยการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม และ
สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาเพื่อจัดทำดัชนีวัด
คุณภาพมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย,
2544.

โครงการศึกษาเพื่อจัดทำดัชนีวัดคุณภาพมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว เป็นมาตรการ
ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวมาตรการหนึ่งของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ที่มีเป้าประสงค์ที่
สำคัญคือ ความยั่งยืนของการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว และศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวใน
การแข่งขันระดับสากล สำหรับวัตถุประสงค์ในการศึกษานี้มีดังนี้คือ 1) เพื่อจัดทำดัชนีวัด
มาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวสำหรับใช้ในการตรวจสอบคุณภาพและกำหนดคุณสมบัติที่เหมาะสม
ของแหล่งท่องเที่ยวแต่ละประเภท สำหรับหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบใช้เป็นบรรทัดฐานในการ
ตรวจสอบสถานะการพัฒนา การปรับปรุง และการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐาน
เดียวกัน 2) เพื่อให้ได้เครื่องมือสำหรับตรวจสอบความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อประกอบการ
พิจารณาดำเนินการในเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องต่อไป 3) เพื่อเป็นแนวทางและเป็นการส่งเสริมให้องค์กร
หรือบุคลากรในภาคการท่องเที่ยว ได้มีการศึกษาวิจัยและวางแผน สามารถกำหนดแนวทางในการ
พัฒนาความสามารถในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวของหน่วยงานในระยะยาว

การจัดทำดัชนีชี้วัดได้จัดทำโดยคณะผู้ศึกษาจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ
สถาบันสิ่งแวดล้อมไทยผ่านกระบวนการทบทวนเอกสาร การจัดสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group
Discussion) การสัมมนาร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ และการสำรวจภาคสนาม ผลจากการดำเนินการตาม
กระบวนการดังกล่าวทำให้คณะผู้ศึกษาสามารถกำหนดหลักการในการกำหนดมาตรฐานคุณภาพ
แหล่งท่องเที่ยวได้ดังนี้

มิติที่จะต้องใช้ในการประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว จำนวน 7 มิติ
ประกอบด้วย 1) มิติด้านสภาพทางกายภาพของแหล่งท่องเที่ยว 2) มิติด้านการอนุรักษ์และรักษา
ภาพสิ่งแวดล้อม 3) มิติด้านเศรษฐกิจ สังคม 4) มิติด้านศิลปวัฒนธรรม 5) มิติด้านคุณค่าทางประวัติ-
ศาสตร์และโบราณคดี 6) มิติด้านคุณค่าทางการศึกษาและการเรียนรู้ 7) มิติด้านการบริหารและจัด
การ ทั้งนี้ ทั้ง 7 มิติดังกล่าวได้แยกเป็นดัชนีชี้วัดมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว จำนวน 114 ดัชนี

การประเมินและกำหนดมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวต้องดำเนินการอย่างเป็น
ระบบและมีขั้นตอนที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล โดยมีองค์กรที่ทำหน้าที่หลัก 2 องค์กร คือ 1)
องค์กรหรือหน่วยงานตรวจสอบและให้การรับรองมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว (Certification
Body : CB) 2) คณะกรรมการผู้ประเมินรับรองการตรวจสอบมาตรฐานคุณภาพ พร้อมกำหนด
สัญลักษณ์มาตรฐาน (Accreditation Body : AB)

ภายหลังจากมีการประเมินมาตรฐานคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยวและมอบ
สัญลักษณ์มาตรฐานคุณภาพแล้ว จำเป็นต้องมีหน่วยงานตรวจสอบ (Monitoring Committee) มาตรฐาน
คุณภาพที่ได้รับการประเมินไปแล้วทุก ๆ 3 ปี

สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย สถาบันดำรงราชานุภาพ . การมีส่วนร่วมของชุมชนในการ
บริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรุงเทพฯ : สำนักงาน ฯ , 2543.

วัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้คือ เพื่อแสวงหารูปแบบการมีส่วนร่วมของชุมชน
ท้องถิ่นในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เหมาะสมและมีความเป็นไปได้ อันจะ
เป็นต้นแบบหรือแนวทางให้แก่ชุมชนท้องถิ่นอื่นๆ ต่อไป วิธีการศึกษานี้จะให้ความสำคัญต่อการ
ศึกษาเชิงคุณภาพจึงได้ใช้วิธีศึกษาต่างๆ ซึ่งรูปแบบการศึกษามีหลากหลายวิธีและผสมผสานกัน
เพื่อให้ผลการศึกษสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ จึงได้วางการศึกษาไว้ ดัง
นี้ การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจากการค้นคว้า รวบรวมและประมวลเอกสารวิชาการ รายงาน และบท
ความจากวารสารต่าง ที่เกี่ยวข้องของหลายส่วนราชการ หน่วยงาน สถาบันการศึกษา ฯลฯ ใน
ลักษณะของการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) การศึกษาภาคสนาม ใช้หลากหลายวิธี แม้จะ
เน้นการปฏิบัติงานภาคสนามในพื้นที่ต่างๆ ซึ่งเป็นไปในเชิงปริมาณ แต่มุ่งให้ความสำคัญต่อผลงาน
ในเชิงคุณภาพ การสัมภาษณ์ประชากรเป้าหมาย เพื่อให้ได้ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับบุคคล ซึ่งจะทำให้
ข้อมูลมีความสมบูรณ์มากขึ้น การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมจริงในพื้นที่ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง
เกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ปรากฏจริงของแต่ละพื้นที่ การจัดประชุมสนทนาในแต่ละพื้นที่ เพื่อ
รวบรวมข้อมูลเพื่อวัดความรู้ ทักษะและพฤติกรรมของมนุษย์ รวมทั้งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติ
กรรมนั้นๆ การสัมภาษณ์เชิงวิชาการระหว่างบุคคลหลายฝ่าย ทั้งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ นักพัฒนาเอกชน
และนักวิชาการ ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประชากรเป้าหมายในการศึกษาภาค
สนามได้กำหนดตัวบุคคลที่เป็นกลุ่มเป้าหมายให้ร่วมประชุม โดยเป็นผู้ที่สามารถให้ข้อเท็จจริงเกี่ยว
กับการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในแต่ละพื้นที่

ผลการศึกษาวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร การสัมภาษณ์ การจัดประชุมกลุ่ม
แกนนำ (Focus Group) และอภิปรายกลุ่ม (Discussion Group) ผู้วิจัยได้เสนอผลการศึกษาวิจัย โดย
แบ่งผลการศึกษาเป็นรายภาค ซึ่งในแต่ละภาคจะมีการให้ข้อมูลการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้เหมือนกัน
ในทุกภาค คือ ศึกษาปัจจัยดึงดูดนักท่องเที่ยว กิจกรรมในการมีส่วนร่วมของชุมชนฯ และรายได้จาก
กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สำหรับผลการศึกษาภาคสนาม ได้เสนอข้อมูลทั่วไปของบุคคลผู้ร่วม
สนทนากลุ่มแกนนำและอภิปรายกลุ่ม ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา รายได้ อาชีพ และสถานภาพ
ผลจากการสนทนากลุ่มแกนนำ ได้เสนอประเด็นต่อไปนี้คือ การริเริ่ม หรือ แรงบันดาลใจ ที่ก่อให้เกิด
เกิดการก่อตัวและรวมกลุ่ม โครงสร้างสมาชิก ระเบียบวิธีและรูปแบบการจัดการ แหล่งเงินทุน หรือ
แหล่งงบประมาณ การจัดการและการแบ่งภาระหน้าที่กันภายในกลุ่ม ขั้นตอนการรับนักท่องเที่ยว
การประสานงานกับภายนอกและรายได้หรือผลประโยชน์ตอบแทน นอกจากผลการศึกษาข้อมูลดัง
กล่าวแล้วยังมีการเสนอข้อมูลดังต่อไปนี้

ภาคเหนือ : กรณีศึกษา บ้านถ้ำลอด อำเภอปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผลการอภิปรายกลุ่ม ปรากฏว่า สมาชิกของชุมชน มีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมของการจัดการท่องเที่ยวในหลายกิจกรรม การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภายในชุมชน และเกิดประโยชน์แก่ชุมชนหลายประการ และมีการเปลี่ยนแปลงที่เห็นชัด เช่น ชาวบ้านมีรายได้มากขึ้น ชุมชนเป็นที่รู้จักมากขึ้น และชุมชนมีความประสงค์จะพัฒนาการท่องเที่ยวของชุมชน ในทัศนะของชุมชน การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ดำเนินการอยู่ ประสบความสำเร็จ และชุมชนมีความพอใจระดับหนึ่ง และก็ยังมีความต้องการให้ปรับปรุงอีกหลายสิ่ง จากการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม พบว่า ชุมชนแห่งนี้ พัฒนาการมีส่วนร่วมของสมาชิกและชุมชนต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมานานพอสมควร จึงมีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการพอควร และระเบียบกฎเกณฑ์ที่วางไว้ ได้พัฒนาขึ้นจากน้อยไปหามากตามสภาพปัญหาที่ชุมชนประสบมากขึ้นตามระยะเวลาที่ผ่านมา จึงพิจารณาว่า บุคคลภายนอกชุมชนจะเข้ามาดำเนินการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้ยาก ในกิจกรรมเกี่ยวกับที่พักแรม ในลักษณะของ Home-Stay ยังมีลักษณะต่างคนต่างทำ ไม่ได้มีการรวมกลุ่มเช่นเดียวกับการทำกิจกรรมอื่นๆ และผู้บริหารของสถานีวิจัยและพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าบ้านถ้ำลอด ซึ่งเป็นเจ้าของพื้นที่ทั้งหมดค่อนข้างลำบากใจต่อการบริหารจัดการพื้นที่ดังกล่าวในหลายกรณี จึงยังไม่สามารถดำเนินการอื่นๆ ได้มากนัก ไม่ว่าจะเป็นการจัดเก็บค่าเข้าชมสถานที่และการจัดเส้นทางท่องเที่ยวในพื้นที่ที่เชื่อมโยงจุดที่น่าสนใจอื่นๆ นอกเหนือจากถ้ำทั้งสาม จากการประชุมร่วมกันระหว่างกลุ่มต่างๆ กับที่ปรึกษาของชุมชน น่าจะเป็นแนวทางที่ทำให้การพัฒนาชุมชนเป็นไปในทางที่ดีขึ้น เพราะสามารถเสริมสร้างความเข้าใจที่ดีและถูกต้องซึ่งกันและกัน ตลอดจนแสวงหาความร่วมมือ ร่วมแรงร่วมใจกันพัฒนาชุมชนของตนเอง ดังนั้น จึงควรมีการประชุมในลักษณะของ “เวทีสนทนา” เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของกลุ่มต่างๆ ในชุมชน โดยมีเจ้าหน้าที่ภาครัฐต่างๆ ร่วมให้คำปรึกษาแนะนำ เช่น ที่ชุมชนบ้านถ้ำลอด โดยคณะผู้วิจัยจัดทำขึ้นเช่นนี้เป็นประจำและสม่ำเสมอ อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง โดยหยิบยกประเด็นปัญหาต่างๆ ที่ประสบมาพิจารณาร่วมกัน เช่น การพิจารณาหาอุปกรณ์หรือวิธีการอื่นมาใช้แทนตะเกียงในการนำทางนักท่องเที่ยว โดยไม่กระทบถึงรายได้พวกสมาชิกในชุมชน เป็นต้น

ภาคใต้ : กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาลงง เฉพาะในพื้นที่อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการอภิปรายกลุ่ม ปรากฏว่า ชุมชนๆ ได้มีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมของการจัดการท่องเที่ยว เช่น บริการเป็นลูกหาบ ปลูกดอกไม้ประดับตามจุดต่างๆ ของเส้นทางเดินป่าและจุดพักต่างๆ บริเวณน้ำตกเป็นต้น การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันทำให้เกิดความแตกต่าง หรือเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม และเกิดประโยชน์แก่ชุมชนหลายประการ คือ ลดการทำลายทรัพยากรในพื้นที่ลง เกิดอาชีพค้าขายเป็นรายได้แก่สมาชิก เป็นต้น ในทัศนะของสมาชิกชมรม ทั้งสามล้วนพอใจในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ดำเนินการอยู่ เพราะประสบความสำเร็จ โดยมีความคิดเห็นต่างๆ เช่น การมีส่วนร่วมของประชาชน ทำให้เกิดความเข้าใจระหว่าง

ภาครัฐกับประชาชนเป็นอย่างดี รายได้ของสมาชิกดีกว่าเดิม เพราะเกิดการขายตรงแก่นักท่องเที่ยว เป็นรายได้เสริมจากการขายผลผลิตทางการเกษตรตามปกติ เป็นต้น ผลการศึกษาจากการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมในพื้นที่และระยะเวลาที่จำกัด คณะผู้ศึกษาพบว่า แม้ทุกชมรมในพื้นที่จะมีจุดประสงค์เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเหมือนกันแต่แนวทางการปฏิบัติยังคงแตกต่างกันตามความถนัดของแต่ละชมรม และเนื่องจากชมรมฯ บ้านวังสูง มีความสัมพันธ์ในฐานะเป็น ลูกข่าย ของสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการร่วมเป็นสมาชิกของสมาคมฯ จึงทำให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวมาใช้บริการเนืองๆ ในขณะที่อีกสองชมรมรับนักท่องเที่ยวที่มาติดต่อโดยตรง ซึ่งมีปริมาณน้อยมาก และทั้งสามชมรมยังคงมีการดำเนินงานในลักษณะต่างคนต่างทำขาดการประสานงานร่วมกันอย่างแท้จริง ผู้วิจัยได้เสนอแนะให้ทั้งสามชมรมควรมีการประชุมร่วมกัน เพื่อให้เกิดการประสานงานในการดำเนินกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างสม่ำเสมอ และชมรมบ้านปลายอวน และชมรมบ้านอ่างเขียว ควรเข้าเป็นเครือข่ายกับสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อแสวงหานักท่องเที่ยวได้มากขึ้น

ภาคกลาง : กรณีศึกษาสวนไม้ผล-ไม้ดอก คลองบางช้าง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ผลการอภิปรายกลุ่ม พบว่า สมาชิกชุมชนได้มีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมของการจัดการท่องเที่ยวหลายกิจกรรม เช่น การเยี่ยมชมสวนผลไม้ บริการนำเที่ยวต่อเรือชมสวน เป็นต้น การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันทำให้เกิดความแตกต่าง หรือเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมและเกิดประโยชน์แก่ชุมชนหลายประการ เช่น คลองสะอาดขึ้น มีชีวิตชีวาขึ้น เกิดความเอื้ออาทรของคนในชุมชน มีการสร้างงานในพื้นที่ เป็นต้น ในทัศนะของชาวคลองบางช้างคิดว่าการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ดำเนินการอยู่ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง โดยสมาชิกมีความพอใจหลายประการ เช่น มีการพัฒนาเส้นทางเดินเรือในบางช่วง โดยการขุดคลอง ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการใช้น้ำเพื่อการเกษตรมากขึ้นและมีอาชีพใหม่ๆ เป็นต้น แต่ก็ยังมีการไม่พอใจในบางสิ่ง เช่น นักท่องเที่ยวน้อย ส่วนใหญ่มาในช่วงเทศกาล ไม่มีจุดศูนย์กลางบริการนักท่องเที่ยว ขาดความร่วมมือในชุมชน เป็นต้น ผลการศึกษาจากการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม ผู้วิจัยได้ให้ข้อสังเกตในการศึกษาดังนี้ คือ การดำเนินการของชุมชน แม้ว่าจะได้รับความร่วมมือร่วมใจกันดีในกลุ่มสมาชิก ตลอดจนข้าราชการในพื้นที่ หากยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างจริงจังและเต็มที่นัก ซึ่งน่าจะมีผลสืบเนื่องมาจาก การสนับสนุนจากผู้มีบทบาทสำคัญในท้องถิ่น จึงทำให้ความเข้มข้นของการดำเนินงานไม่บรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างที่ควรจะเป็น และการบริหารและการจัดการของชุมชนคลองบางช้าง แม้สมาชิกมีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ แต่เป็นการจัดการของผู้ใหญ่บ้าน การมีส่วนร่วมของสมาชิก จึงยังคงมีลักษณะเดิมคือ การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้นำกลุ่ม ผู้วิจัยได้เสนอว่า แม้ว่าจะมีการประชุมสมาชิกชุมชนผู้ร่วมกิจกรรมอยู่อย่างสม่ำเสมอ หากแต่เป็นการประชุมร่วมกันอย่างไม่เป็นทางการ จึงควรมีการประชุมอย่างเป็นทางการอย่างน้อยเดือนละ

1 ครั้ง โดยประสานเชิญผู้มีบทบาทสำคัญ ในพื้นที่มาร่วมประชุม เพื่อแสวงหาความร่วมมือให้ดำเนินงานและสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ และมีการบันทึกการประชุมไว้เป็นหลักฐาน

ภาคกลาง : กรณีศึกษา หมู่บ้านทรงไทยบ้านโคกเกตุ ตำบลปลายโพรงพวง อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ผลการอภิปรายกลุ่ม พบว่า สมาชิกในชุมชน ได้มีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมของการจัดการท่องเที่ยวด้วยกิจกรรมต่างๆ เช่น เปิดบ้านทรงไทยให้นักท่องเที่ยวเยี่ยมชม นำนักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตแบบพื้นบ้าน เป็นต้น การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ดำเนินการอยู่ทำให้เกิด ความเปลี่ยนแปลงหลายประการ เช่น ชาวบ้านมีอาชีพเสริมมากขึ้น ต้นตัวในการรับนักท่องเที่ยวมากขึ้น ท้องถิ่นเป็นที่รู้จักมากขึ้น เป็นต้น การดำเนินการประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง แต่ก็ยังมีสิ่งที่ต้องปรับปรุงอยู่หลายประการ และผลจากการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม พบว่า บทบาทของผู้นำกลุ่ม มีความสำคัญต่อการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมในชุมชนแห่งนี้เป็นอย่างมาก เพราะสามารถสร้างความเป็นปึกแผ่นและระดมความร่วมมือของสมาชิกได้อย่างดีเยี่ยม บทบาทของเจ้าหน้าที่ฝ่ายราชการ มีผลต่อความสำเร็จของการเริ่มต้นเป็นอย่างมาก เมื่อได้รับความร่วมมือดี จึงทำให้กิจกรรมการท่องเที่ยวดำเนินไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยเสนอแนะว่า ความมีประจักษ์เป็นทางการ เพื่อแสวงหาความร่วมมือจากทุกฝ่ายโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การแสวงหานักท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง ทั้งยังเป็นการเตรียมบุคลากรที่จะรองรับภารกิจต่างๆ ต่อไปด้วย

ภาคตะวันออกเชิงเหนือ : อุทยานมัจฉาบ้านโงกุดหวาย อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ผลจากการอภิปรายกลุ่ม พบว่า ชุมชนได้มีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมของการจัดการท่องเที่ยวหลายกิจกรรม และการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันทำให้เกิดความแตกต่าง หรือ เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ซึ่งเกิดประโยชน์แก่สมาชิก และชุมชนหลายประการ เช่น ชาวบ้านมีรายได้เพิ่มขึ้น ชาวบ้านได้เรียนรู้วิธีการอนุรักษ์พันธุ์ปลา ชุมชนเป็นที่รู้จักมากขึ้น เป็นต้น ชาวบ้านมีความคิดว่าการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ดำเนินการอยู่นี้ประสบความสำเร็จพอสมควร เพราะมีความพอใจในหลายสิ่งที่เกิดขึ้น สมาชิกชุมชนได้ติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลภายนอกมากขึ้น จึงมีความตื่นตัว เกิดการเรียนรู้ในสิ่งแปลกใหม่และทันสมัยขึ้น สำหรับผลการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม มีประเด็นที่น่าสนใจ คือ การดำเนินงานของสมาชิกในชุมชนมีสภาพดีขึ้น ความเป็นอยู่ดีขึ้น จนเกิดความรู้สึกรักและหวงแหนท้องถิ่น มุ่งหวังที่จะพัฒนาด้วยกำลังของชุมชนเอง และไม่ประสงค์ให้บุคคลภายนอกเข้าไปเกี่ยวข้องหรือบริหารจัดการเพื่อพัฒนาให้อุทยานมัจฉาแห่งนี้ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นสากลมากกว่าที่เป็นอยู่ ด้วยเกรงว่าบุคคลภายนอกจะมาแย่งการทำการมาหากินด้วยประการหนึ่ง ในขณะเดียวกัน ชุมชนก็ต้องการความช่วยเหลือด้านกำลังทรัพย์ เพื่อปรับปรุงสะพาน ระบบบำบัดน้ำเสีย และสิ่งก่อสร้างอื่นๆ ซึ่งความต้องการในสองลักษณะนี้ค่อนข้างขัดแย้งกัน บทบาทผู้นำชุมชน มีความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของสมาชิกในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างเห็นได้ชัด สืบเนื่องจากบุคลิกของผู้นำค่อนข้างเด็ดขาดและเข้มแข็ง ซึ่งเป็นที่ยอมรับของสมาชิกในชุมชน จึงทำให้การท่องเที่ยว บ้านโงกุดหวายดำเนินไปได้ด้วยดีพอ

ควร การจัดเวทีสนทนาในลักษณะที่คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเพื่อแสวงหาความร่วมมือจากทุกฝ่าย โดยให้เป็นไปอย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อยเดือนละครั้ง น่าจะเป็นแนวทางที่ดีที่จะทำให้ชุมชนเข้าใจ และยอมรับบุคคลภายนอกเข้าร่วมดำเนินกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศของบ้านกุดหวายด้วย โดยที่ชุมชนยังคงมีรายได้สม่ำเสมอและตลอดปีได้เช่นเดิม และอาจจะมากขึ้นเมื่อมีการประชาสัมพันธ์ โดยภาคธุรกิจช่วยเสริมด้วย

LOCATION(S) : CU LIBRARY

: SWU LIBRARY

กรมป่าไม้. ส่วนทรัพยากรที่ดินและป่าไม้. แผนแม่บทอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา จังหวัดพังงา
กรุงเทพฯ : กรมป่าไม้, 2542?

วัตถุประสงค์ในการจัดทำแผนแม่บทอุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะลันตา ในระยะของ
แผน 5 ปี มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ คือ 1) เป็นกรอบและแนวทางในการบริหารจัดการเพื่อ
สนองตอบต่อวัตถุประสงค์การจัดตั้งอุทยานแห่งชาติ โดยเน้นการสงวนและคุ้มครองดูแลรักษา
ทรัพยากรธรรมชาติอันทรงคุณค่าในพื้นที่ มุ่งตอบสนองการศึกษา ค้นคว้าวิจัย และการนันทนาการ
ของประชาชน 2) การมีรูปแบบและวิธีการจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตาอย่างต่อเนื่อง
ตามหลักวิชาการในช่วงระยะเวลา 5 ปี 3) เป็นแผนที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ภายใต้ข้อจำกัดทาง
หน่วยงานที่มีอยู่ นอกจากนี้ยังมีความยืดหยุ่น สามารถปรับปรุงให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ที่เปลี่ยน
แปลงไปได้ในอนาคต 4) เป็นแผนที่ระบุมกรอบและแนวทางแห่งการเข้าใจร่วมกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
ซึ่งกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เปิดโอกาสให้ราษฎรในท้องถิ่น องค์กรเอกชน ส่วนราชการ
ในจังหวัดและหน่วยงานราชการต่างๆ ของส่วนภูมิภาคเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและ
การพัฒนา 5) เพื่อสนับสนุนให้มีโปรแกรมสื่อความหมายธรรมชาติ และการสร้างความตระหนักที่
ทำให้สาธารณชนได้เข้าใจและตระหนักถึงสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรชายฝั่งตลอดจนความสำคัญ
ของอุทยานแห่งชาติที่มีต่อชุมชนท้องถิ่นและภูมิภาค 7) เพื่อสนับสนุนให้มีการกระจายผล
ประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมอันเกิดจากกิจกรรมการจัดการและการพัฒนาต่างๆ ของอุทยาน
แห่งชาติไปสู่ราษฎรท้องถิ่นและสังคมโดยรวม

กระบวนการวางแผนแม่บทอุทยานฯ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้ 1) การทบทวน
นโยบายและแผนในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การบริหารอุทยานแห่งชาติและการ
ท่องเที่ยวในระดับชาติ ระดับภาคและระดับท้องถิ่น ตลอดจนระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง 2)
รวบรวมข้อมูลเบื้องต้น การศึกษาและวิจัย และดำเนินการสำรวจข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติ การ
บริหารและจัดการอุทยานแห่งชาติ การท่องเที่ยวและนันทนาการ ตลอดจนรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน
ต่างๆ ของ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา 3) วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจและรวบรวม เพื่อ
ประเมินสถานภาพ ศักยภาพของพื้นที่และทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งศึกษาและวิเคราะห์ข้อจำกัด
สภาพเงื่อนไขและปัญหาที่ปรากฏในปัจจุบันและมีแนวโน้มที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต ซึ่งจะส่ง
ผลต่อการบริหารและจัดการอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา 4) กำหนดแผนการจัดการและการ
บริหารจัดการด้านต่างๆ เช่น กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดการอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา
กำหนดเขตและขอบเขตพื้นที่จัดการ แผนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ แผนสื่อความหมายธรรม
ชาติ แผนการพัฒนาและบำรุงรักษาสสิ่งก่อสร้างและเครื่องมือเครื่องใช้ และแผนการบริหารอุทยาน

แห่งชาติ 5) กำหนดความสำคัญก่อนหลังของแผนงานและโครงการ เพื่อการบริหารและจัดการในระยะ 5 ปี 6) กำหนดกลยุทธ์ในการนำแผนสู่การปฏิบัติ

การแบ่งเขตการจัดการถือเป็นกลยุทธ์สำคัญประการหนึ่งในการจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติโดยพิจารณาทั้งในด้านทรัพยากรและการใช้ประโยชน์ เขตการจัดการอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา มี 6 เขตดังนี้ 1) เขตบริการ (Intensive Use Zone) เขตนี้จัดไว้เพื่อรองรับการพัฒนาสิ่งก่อสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวกประเภทต่างๆ ซึ่งอำนวยความสะดวกต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และการใช้ประโยชน์พื้นที่ของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวกันเป็นจำนวนมากในเขตอุทยานแห่งชาติ และเพื่อบริการนักท่องเที่ยวทั้งประเภทไปเช้าเย็นกลับหรือประเภทค้างแรม โดยใช้เป็นศูนย์กลางของการบริการนักท่องเที่ยว 2) เขตเพื่อการพักผ่อนและศึกษาหาความรู้ (Outdoor Recreation Zone) เป็นเขตที่จัดไว้เพื่อให้เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้ประกอบกิจกรรมต่างๆ เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ตลอดจนการศึกษาหาความรู้ทางด้านธรรมชาติวิทยา โดยพยายามมิให้เกิดการรบกวนของนักท่องเที่ยวในจำนวนมาก เพื่อรักษาความสงบและมิให้เกิดความเสียหายต่อธรรมชาติ และกำหนดกิจกรรมที่ยอมให้มีได้ในเขตนี้ 3) เขตอนุรักษ์พิเศษ (Special Conservation Zone) เป็นเขตที่มีทรัพยากรที่มีความเป็นเอกลักษณ์และคุณค่าควรแก่การรักษาไว้อย่างยิ่ง ได้แก่ระบบนิเวศที่พิเศษและหายาก มีความอ่อนไหวต่อการถูกทำลายได้ง่ายหรือมีสัตว์ป่า พืชพรรณ ตลอดจนมีทรัพยากรอื่นๆ ที่หายากหรือใกล้สูญพันธุ์อยู่บริเวณนั้น การจัดการบริเวณนี้จะมีข้อบังคับบางประการในการเข้าไปใช้ประโยชน์ 4) เขตสงวนสภาพธรรมชาติ (Primitive Zone) เป็นบริเวณที่กำหนดขึ้นเพื่อรักษาสภาพธรรมชาติบนเกาะในพื้นที่ส่วนที่เป็นพื้นที่ป่าไม้หรือส่วนที่หลีกเลี่ยงการใช้ประโยชน์อื่นๆ เป็นเขตที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่ยังไม่ได้รับการรบกวน 5) เขตฟื้นฟูสภาพธรรมชาติ (Recovery Zone) เป็นบริเวณที่กำหนดไว้เพื่อที่จะฟื้นฟูสภาพธรรมชาติที่เสื่อมโทรม หรือถูกทำลายด้วยสาเหตุต่างๆ ทั้งจากฝีมือมนุษย์และภัยธรรมชาติ 6) เขตใช้ประโยชน์ทั่วไป (General Use Zone / Buffer Zone) เขตนี้กำหนดขึ้นเสมือนหนึ่งเป็นแนวเขตกันชนระหว่างการใช้ประโยชน์พื้นที่น้ำทะเลที่ไม่อยู่ในเขตอื่นๆ กับเขตเพื่อการพักผ่อนและศึกษาหาความรู้และเขตอนุรักษ์พิเศษ เขตนี้ไม่อนุญาตให้ทำการประมง หักน้ำมันและน้ำเสียจากเรือต่างๆ แต่อนุญาตให้เป็นสถานที่ทอดสมอเรือสำหรับการท่องเที่ยว

LOCATION(S): CU LIBRARY

: TU LIBRARY

อรรถพร บุญจันทร์. แนวทางการพัฒนาบ้านพักแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน : กรณีศึกษาอำเภอแม่
แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2544.

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการพัฒนาบ้านพักแบบ
มีส่วนร่วมกับชุมชน และเพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาบ้านพักแบบมีส่วนร่วมกับชุมชนใน
อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ คือกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ เจ้าหน้าที่องค์
กรของรัฐ ผู้นำชุมชนอย่างเป็นทางการ ผู้นำชุมชนอย่างไม่เป็นทางการ และผู้ประกอบการด้านทัวร์
ป่า รวมทั้งสิ้นจำนวน 20 ราย การศึกษานี้ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพและเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการ
สัมภาษณ์

ผลการศึกษาพบว่า อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ มีศักยภาพในการพัฒนาให้มี
บ้านพักแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งชุมชนบ้านยางหลวง เนื่องจากมีปัจจัย
สนับสนุนทั้งจากภายในและภายนอกชุมชน ซึ่งประชาชนในชุมชนมีความต้องการให้ชุมชนได้รับ
การพัฒนาให้มีบ้านพักแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน และมีความเห็นว่าบ้านพักแบบมีส่วนร่วมกับชุม
ชน จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมของชุมชน อย่างไรก็ตามประชา
ชนในชุมชนยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบ้านพักแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน รวมทั้งขาดความ
รู้ในการจัดการ ดังนั้นแนวทางในการพัฒนาบ้านพักแบบมีส่วนร่วมกับชุมชนในอำเภอแม่แจ่ม
จำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ให้กับชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความรู้ใน
ด้านการจัดการและมีการพัฒนาควบคู่ไปกับการอนุรักษ์

สำหรับแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในอำเภอแม่แจ่มนั้นพบว่า ประชาชน
ในชุมชนส่วนใหญ่มีความต้องการให้อำเภอแม่แจ่มมีชื่อเสียงทางด้านการท่องเที่ยว และในปัจจุบัน
อำเภอแม่แจ่มมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวในหลายรูปแบบ เช่น การร่วมมือกับศูนย์ส่งเสริม
อุตสาหกรรมจัดสร้างศูนย์นักท่องเที่ยว การจัดงานมหกรรมผ้าตีนจกโดยความร่วมมือของการท่อง
เที่ยวแห่งประเทศไทย และการนำเสนอแหล่งท่องเที่ยวของอำเภอผ่านสื่อต่างๆ ได้แก่ วิทยุ
โทรทัศน์ นิตยสารและหนังสือพิมพ์สู่สาธารณะ ทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอ
แม่แจ่มเพิ่มขึ้น

จากการศึกษาในครั้งนี้มีข้อเสนอแนะคือ อำเภอแม่แจ่มควรเชิญชวนและ
สนับสนุนให้ภาคเอกชนมาลงทุนทางด้านการท่องเที่ยวในอำเภอแม่แจ่มให้มากขึ้น บริษัทนำเที่ยว
แบบทัวร์ป่าควรผนวกกิจกรรมบ้านพักแบบมีส่วนร่วมกับชุมชนไว้ในรายการนำเที่ยวเพื่อก่อให้เกิด
ความต่อเนื่องในการพัฒนาและประชาสัมพันธ์บ้านพักแบบมีส่วนร่วมกับชุมชนในอำเภอแม่แจ่ม

LOCATION(S) : CMU LIBRARY

อัยยฉา หรินทรเวช. แนวทางการพัฒนาเมืองท่องเที่ยวและการค้าชายแดน : กรณีศึกษาสุขาภิบาลแม่สาย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะทางกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งปัญหาที่เกิดจากการพัฒนาเมือง ศึกษาบทบาทและศักยภาพของพื้นที่ทั้งในด้านการค้าและการท่องเที่ยว เพื่อจะได้ทราบถึงแนวโน้มการขยายตัวของเมืองในอนาคต พร้อมทั้งเสนอแนวทางการพัฒนา และแนวทางแก้ไขเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของเมืองและเหมาะสมกับพื้นที่

การศึกษาพบว่า การใช้ประโยชน์ที่ดินของสุขาภิบาลส่วนใหญ่เป็นที่พักอาศัย ชนบทเกษตรกรรมและการค้าพาณิชยกรรม สำหรับสถานการณ์การค้าชายแดนและการท่องเที่ยว ในช่วงปี 2535 – 2540 ถือได้ว่ามีส่วนสำคัญทำให้สภาพเศรษฐกิจ สังคมของสุขาภิบาลแม่สาย มีการขยายตัวในอัตราที่เพิ่มสูงขึ้นกว่าเดิม กล่าวคือการค้าชายแดนมีสภาพดีขึ้นในแต่ละปีมีมูลค่าการค้าเกิน 1,000 ล้านบาท ซึ่งมีอัตราเพิ่มสูงขึ้นมาโดยตลอดและต่อเนื่องทุกปี ในด้านการท่องเที่ยวพบว่าแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวที่ด้านการค้าชายแดนแม่สาย ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของสุขาภิบาลแม่สายในอัตราที่เพิ่มสูงขึ้นทุกปี สร้างรายได้ให้กับสุขาภิบาลแม่สายเป็นจำนวนมาก และคาดว่าสภาพการค้าชายแดนและการท่องเที่ยวของสุขาภิบาลแม่สาย จะมีแนวโน้มที่ดีและเพิ่มสูงขึ้นต่อไปอีกในอนาคต ศักยภาพที่สำคัญซึ่งส่งผลให้สุขาภิบาลแม่สายมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วในช่วงที่ผ่านมา ได้แก่ ศักยภาพด้านที่ตั้ง ด้านความมั่นคงของประเทศ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจการค้าชายแดนและการท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังเป็นปัจจัยเกื้อหนุนให้เกิดการขยายตัวทั้งด้านการค้าชายแดนและการท่องเที่ยวแล้ว ยังส่งผลให้สุขาภิบาลแม่สายมีโอกาสสำคัญ ๆ ได้แก่ โอกาสการเป็นศูนย์กลางคมนาคมระหว่างประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน การเป็นเมืองหน้าด่านประตูการค้าชายแดน การขยายการท่องเที่ยว การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน การขยายฐานการผลิตด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกในอนาคตอีกด้วย

การขยายตัวของสุขาภิบาลแม่สาย ได้ส่งผลให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมมีการกระจุกตัวในสุขาภิบาลเพิ่มมากขึ้น จึงก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านกายภาพ สังคม วัฒนธรรม ตลอดจนความหนาแน่นของประชากรอย่างรวดเร็ว การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อโครงสร้างของเมืองทำให้เกิดปัญหามากมายในปัจจุบัน ที่สำคัญได้แก่ ปัญหาการจราจรคับคั่ง ปัญหาการระบายน้ำทำให้เกิดน้ำท่วมขัง ปัญหาการกำจัดขยะมูลฝอย เป็นต้น

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ได้แก่แนวทางการพัฒนาเมืองสุขาภิบาลแม่สาย ซึ่งประกอบด้วยแนวทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและการค้าชายแดน ทั้งนี้เพื่อให้

สุขภาพแม่สายสามารถแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นให้คลี่คลายไปในทางที่ดี และต้องไม่เกิดปัญหาใหม่ตามมามี เพื่อเป็นการส่งเสริมการพัฒนาเมืองที่สอดคล้องกับสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคต อันเป็นการเสริมสร้างศักยภาพและโอกาสในด้านการพัฒนาสุขภาพแม่สาย เพื่อให้เป็นศูนย์กลางการค้าชายแดนและการท่องเที่ยวระหว่างอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงตอนบนต่อไปในอนาคต

LOCATION(S) : CU LIBRARY

: ห้องสมุดศูนย์ข้อสนเทศการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

Umporn Wiriyaosol. **The strategies of Trade and Tourism Business at the Southern Border**

Thailand : กลยุทธ์ธุรกิจการค้าและการท่องเที่ยวชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย

Songkla : IMT-GT Studies Center. Prince of Songkla University, 2543.

This investigation covered border trading and tourism at the southern border of Thailand in Songkhla, Satun, Pattani, Yala, and Narathiwat. The major objective was to find appropriate strategies for each type of trading and tourism. For each trading position, analysis was carried out to determine opportunities, threats, strengths, and weaknesses. The appropriate strategies were then formulated.

This study relied primarily on qualitative data. Data were gathered both from secondary sources and by interviewing, by questionnaire interviewing, and by observation and recording, covering small trading businesses, large trading businesses, tourism businesses, and related government and private departments. The data were analyzed and interpreted by applying the environmental scanning theory and the appropriate strategies were then formulated.

It was found that, most enterprises were family-own businesses using personal money as capital. The entrepreneurs did not value information and hardly participated in any social activities. Most entrepreneurs felt that deficiency of coordination between central and local government departments caused the lack of bargaining power with the Malaysian Government, which led to the inability of effective supports for border trading and tourism. The entrepreneurs indicated that the government should develop infrastructure, tighten up security measures to gain credibility from tourists and investors. Customs and duties routines should be shortened. Department of Revenue and other related departments should improve taxation procedure to get rid of double taxation. The tourism entrepreneurs further suggested that price cutting practices must be eliminated.

Evaluation of strategic factors for border trading and tourism revealed many external factors which were opportunities. Small trading businesses had a market demand opportunity for future growth. Large trading businesses had many raw material suppliers available for used for lower cost and higher profit. Tourism had many diverse tourist resources in Southern Thailand to further explore and develop. External factors which could considered as threats were the lack of coordination between government departments, and the low quality infrastructure. The internal factors which could be considered as strengths were as follow. Small

trading businesses had the flexible and fast operations. Each worker could replace another. Transactions were in cash. Own capital was used. The entrepreneurs were good motivators for their customers. In large trading businesses, the entrepreneurs were well-educated with a bachelor of higher degrees. The division of labour was effectively used. In tourism businesses, the entrepreneurs were good motivators for their customers, and the division of labour was used. On the weakness side of internal factors, most of the entrepreneurs for all types of businesses did not give importance to data, information, and joining to form groups. Large trading businesses and tourism businesses had limited capital which made them risky for lacking liquidity when the economic downturn taking long to recover. Lacking capital to expand their businesses when necessary would also be a problem.

Strategies for border trading and tourism in Southern Thailand, analyzing from the industry level, down to the business and the operations levels, were as follow. In the industry level, small trading, large trading and tourism businesses responded well to the external and internal strategic factors. Thus, these enterprises should be encouraged for further growth. In the business level, cost lowering as well as product and service differentiation should be pursued. In the operations level, however, each business would need to apply different strategies to suit themselves.

LOCATION(S) : PSU

ศูนย์บริการวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. โครงการศึกษาเพื่อจัดตั้งสำนักพิมพ์ททท.
กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2540.

วัตถุประสงค์และเป้าหมายในการศึกษา คือ เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการสื่อสิ่งพิมพ์ด้านการท่องเที่ยว วัฒนธรรม ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ศิลปะ วิชาการต่าง ๆ ให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ มีความพร้อมสำหรับการแข่งขันในสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคต เพื่อส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว รวบรวมและประเมินมูลค่าข้อมูล กลังภาพและบทความ ตลอดจนศักยภาพของส่วนงานใหม่ กำหนดทิศทาง เป้าหมายเชิงธุรกิจ ในด้านการสร้างสรรค์และการผลิตสื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์และการโฆษณา เพื่อการให้เกิดประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมและธุรกิจท่องเที่ยวไทย และเพื่อหารูปแบบที่เหมาะสมในการบริหาร ตลอดจนขั้นตอนที่สำคัญในการปรับเปลี่ยนองค์กร

ขอบเขตการศึกษา รวบรวมข้อมูลด้านสื่อสิ่งพิมพ์ทางการท่องเที่ยวและที่เกี่ยวข้องทั้งจากภายในและภายนอกการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ศึกษาภาวะการแข่งขันของธุรกิจด้านนิตยสาร สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ด้านการท่องเที่ยวและที่เกี่ยวข้องในสถานการณ์ปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต ศึกษาข้อจำกัด ปัญหาอุปสรรคในงานนิตยสารและสิ่งพิมพ์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ทางด้านการผลิต การตลาดและการจัดการ ศึกษาวิเคราะห์แนวทางการขยายการผลิต นิตยสาร หนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ และภาพต่างๆ ตามศักยภาพความพร้อมที่มีอยู่ ศึกษาวิเคราะห์แนวทางและกลยุทธ์การบริหารงานและการจัดการทางการตลาด ศึกษาวิเคราะห์แนวทางการจัดการและบริหารในการเพิ่มประสิทธิภาพ ศึกษารูปแบบโครงสร้างองค์กรที่เหมาะสม เสนอแนวทางการประชาสัมพันธ์เพื่อให้เกิดการยอมรับสำนักพิมพ์ททท. และสื่อสิ่งพิมพ์ของสำนักพิมพ์

วิธีการศึกษาวิจัยมีวิธีการทั้งข้อมูลทุติยภูมิ ข้อมูลทุติยภูมิศึกษาจากผลการศึกษาในอดีตเกี่ยวกับการปรับปรุงด้านการตลาดและผลการศึกษาวิจัยธุรกิจการพิมพ์ ส่วนข้อมูลปฐมภูมิศึกษาจากสื่อสิ่งพิมพ์ด้านการท่องเที่ยวของททท. และจากสำนักพิมพ์อื่น ระดมความคิดเกี่ยวกับแนวทางการบริหารและการพัฒนาอุตสาหกรรม. จากผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งในททท. และจากความเห็นของสื่อสิ่งพิมพ์อื่น และธุรกิจนำเที่ยว ศึกษารวบรวมสภาพตลาดของสื่ออื่นๆ ที่เป็นไปได้ และน่าจะเป็นช่องทางในการเพิ่มรายได้ให้กับสำนักพิมพ์ททท. ในอนาคต เช่น คู่มือแนะนำเที่ยว สไลด์ รวมภาพสถานที่ท่องเที่ยว สื่อวิดีโอ สื่ออินเตอร์เน็ต

สรุปผลการศึกษาในเรื่องนี้เห็นว่า การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในแต่ละปีมีงบประมาณในการจัดพิมพ์สิ่งพิมพ์เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวสูงถึงเกือบ 200 ล้านบาท และงานด้านผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นผู้ดำเนินการเองเกือบทั้งหมด ดังนั้นรูปแบบในการตั้งสำนักพิมพ์จึงเป็นรูปแบบที่น่าจะเป็นไปได้มากที่สุด ขณะที่

ปรึกษาจึงเห็นว่า ควรดำเนินการแปรรูปส่วนงานของอนุสารอศท. เพราะเป็นหน่วยงานที่มีความพร้อมในการแปรรูปสูงในเชิงของประสิทธิภาพความสามารถและศักยภาพในการเลี้ยงตนเองได้ ขณะเดียวกันก็เพิ่มบุคลากร ซึ่งบางส่วนจะมาจากบุคลากรที่มีความสามารถภายในการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยให้มีความสามารถทัดเทียมกับบริษัทเอกชนที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ ด้านสื่อสิ่งพิมพ์และขยายขอบข่ายธุรกิจให้ครอบคลุมงานด้านสร้างสรรค์และพัฒนาสื่อสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยหรือหน่วยงานราชการและองค์กรธุรกิจอื่นๆ ต่อไป

นอกจากนี้คณะที่ปรึกษามีความเห็นว่าการแปรรูปสำนักพิมพ์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยควรมีผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์ การขยายขอบข่ายของธุรกิจและการสร้างพันธมิตรทางธุรกิจทั้งภายในและภายนอกประเทศ เพื่อให้องค์กรใหม่มีบทบาทในการเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาเปลี่ยนแปลงของธุรกิจท่องเที่ยวของไทยในอนาคต ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีประสบการณ์ ความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ ได้เข้าร่วมงานกับบุคลากรที่มีอยู่เดิมของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และเนื่องจากยังมีปัจจัยต่างๆ ที่อาจจะมีผลกระทบต่อความเสี่ยงของโครงการ ซึ่งทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและผู้ร่วมทุนจะต้องนำมาพิจารณาประกอบในการคิดมูลค่าแท้จริงของธุรกิจสำนักพิมพ์ ซึ่งมีอนุสารอศท.เป็นสินค้าหลัก บริษัท เงินลงทุน และเงินทุนหมุนเวียน รวมทั้งเงินชดเชยต่างๆ ที่ต้องเตรียมไว้ ขณะเดียวกันทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเอง ควรจะมีบทบาทเป็นเสียงข้างมากกลุ่มผู้ถือหุ้นโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและมูลนิธิอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพัฒนาการท่องเที่ยวควรถือหุ้นรวมกันเท่ากับ 51% เพื่อให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสามารถกุมทิศทางของการพัฒนาธุรกิจสำนักพิมพ์ และการคัดเลือกกรรมการผู้จัดการที่มีความรู้ ประสบการณ์เหมาะสมกับงาน และการมอบความไว้วางใจกรรมการผู้จัดการในการจัดทีมบริหาร และวางกลยุทธ์ของธุรกิจที่สอดคล้องกับแนวทางที่ผู้ถือหุ้นกำหนด

LOCATION(S): NIDA LIBRARY

วุฒิสภา คณะกรรมการการท่องเที่ยวและการกีฬา. รายงานการพิจารณาศึกษาเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน และให้เกิดศักยภาพในการแข่งขันในยุคของการค้าเสรี.
กรุงเทพฯ : คณะกรรมการ, 2540.

วัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้เพื่อวิเคราะห์นโยบายของรัฐบาลด้านการท่องเที่ยว เพื่อการเตรียมตัวเพื่อรองรับการเปิดเสรีด้านการค้าบริการ ศึกษาเกี่ยวกับการจัดตั้งกระทรวง สถานภาพของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

วิธีพิจารณาศึกษา คณะกรรมการฯ ได้ดำเนินการพิจารณาศึกษาข้อมูลจากหนังสือ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับด้านการท่องเที่ยวโดยตรง พิจารณาศึกษาข้อมูลและข้อเท็จจริง โดยเชิญผู้ที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมแสดงความคิดเห็น พิจารณาศึกษาข้อมูลจากการเดินทางไปศึกษาดูงานด้านการท่องเที่ยวภายในประเทศ พิจารณาศึกษาข้อมูลจากการเดินทางไปดูงานด้านการท่องเที่ยวในต่างประเทศ

สรุปผลการศึกษาเกี่ยวกับ 1) นโยบายของรัฐบาลด้านการท่องเที่ยวจะเห็นว่ารัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศของคนไทย การท่องเที่ยวที่ดำเนินนโยบายของรัฐบาลขณะนี้ไปในทิศทางที่ถูกต้องตรงกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโลก แต่ยังคงขาดจุดเน้นที่สำคัญอีกหนึ่งประเด็นคือ นโยบายทางด้านการบินพาณิชย์ โดยเฉพาะในเรื่องของสนามบิน นโยบายด้านความร่วมมือกับต่างประเทศในสาขาท่องเที่ยวยังไม่ชัดเจน จึงควรทำให้เป็นรูปธรรมและชัดเจนมากขึ้น 2) การเตรียมตัวเพื่อรองรับการเปิดเสรีด้านการบริการ รัฐบาลยังไม่ได้กำหนดแนวทางที่ชัดเจนและเวลาได้ล่วงหน้าพอสมควร ดังนั้นจึงควรเร่งรัดและพิจารณาอย่างจริงจังโดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยว อย่างเช่น การเตรียมการด้านกฎหมาย เพื่อรองรับกับระบบใหม่นี้ให้สอดคล้องกัน พิจารณาเรื่องมัลติเทสต์ การลงทุนในกิจการโรงแรม นโยบายการบินพาณิชย์ การดำเนินการให้มีระบบบริการที่ทันสมัย มีมาตรการที่ชัดเจนด้านสิ่งแวดล้อม เน้นบทบาทของเอกชนในการเข้ามามีบทบาทมากขึ้น 3) การจัดตั้งกระทรวงสถานภาพของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีปัญหาที่สำคัญในการดำเนินงานคือ ปัญหาด้านโครงสร้างและปัญหาด้านกฎหมาย 4) การบริหารอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย จากการศึกษาพบว่า กิจกรรมการท่องเที่ยวยังไม่มีกำหนดที่ชัดเจนไว้ล่วงหน้า ยังไม่กระจายไปสู่ภูมิภาคเท่าที่ควร การดำเนินการแก้ไขปัญหาดูแลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของรัฐบาลยังเป็นการแก้ไขปัญหาระยะสั้น

ข้อเสนอแนะในการศึกษานี้คือ รัฐบาลควรมีนโยบายการบินพาณิชย์ที่เปิดกว้างจะส่งผลให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเติบโตได้อย่างดี ควรกำหนดนโยบายให้สอดคล้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยว สนามบินควรพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในบริเวณสนามบิน เร่งรัดการสร้างสนามบินแห่งใหม่ให้เสร็จโดยเร็ว ซึ่งนโยบายรัฐบาลด้านการท่องเที่ยวไม่ได้กล่าวถึง ควรมีการ

พิจารณาบททวนกฎหมายว่าด้วยการลงทุน กฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2535 ฯลฯ ซึ่งกฎหมายต่างๆ เหล่านี้จะต้องพิจารณากันให้ชัดเจนและรอบคอบว่าจะมีการแก้ไขปรับปรุงส่วนไหนบ้าง เนื่องจากการขาดแคลนมัคคุเทศก์ด้านภาษาจึงควรพิจารณาการเข้ามาประกอบอาชีพของมัคคุเทศก์ต่างชาติ ทบทวนว่าสมควรจะเปิดให้นักลงทุนต่างชาติมาลงทุนได้ในเฉพาะบางระดับ เช่น โรงแรมระดับ 5 ดาว ควรมีการทบทวนว่าจะหาแนวทางเปิดการบินเสรีให้มากขึ้นได้อย่างไร ด้านสิ่งแวดล้อม จะต้องเร่งหามาตรการที่ชัดเจนในการป้องกันการทำลายสิ่งแวดล้อมจากผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และมีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ สนับสนุนบทบาทของเอกชนในการเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในการพิจารณา กำหนดกฎเกณฑ์และควบคุมมาตรฐานต่างๆ ที่จะต้องนำมาปฏิบัติให้เกิดผลสูงสุดแก่อุตสาหกรรมท่องเที่ยว การท่องเที่ยวควรจะต้องจัดตั้งเป็นกระทรวงหรือไม่ ต้องดูภารกิจของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่ดำเนินการอยู่ และงานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในอนาคต การตั้งกระทรวงควรให้ทำหน้าที่เป็นสองภาคคืองานด้านงบประมาณ การใช้บังคับกฎหมาย และงานด้านการปฏิบัติควบคุมธุรกิจต่างๆ ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และอาจตั้งเป็นวิสาหกิจอยู่ในกระทรวงทำหน้าที่ด้านธุรกิจและร่วมงานกับเอกชน รวมไปถึงการลงทุนและการทำวิสาหกิจอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ควรจะให้มีพระราชบัญญัติการอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวขึ้น โดยเฉพาะเพื่อควบคุมแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ควรจะให้มีพระราชบัญญัติการจัดองค์กรและบริหารการท่องเที่ยวขึ้น เพื่อจะสามารถรองรับการดำเนินการกิจการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควรจัดตั้งกระทรวงขึ้นทำหน้าที่บริหารอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้เป็นเอกภาพ โครงการปีท่องเที่ยวไทยควรที่จะกำหนดกิจกรรมที่ชัดเจนไว้ล่วงหน้าเพื่อจะนำไปเผยแพร่ให้แก่นักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวจะได้วางแผนเดินทางมาประเทศไทยได้ล่วงหน้า การจัดกิจกรรมควรจะกระจายไปสู่ภูมิภาคด้วย ไม่ควรจำกัดอยู่เฉพาะกรุงเทพฯ ซึ่งจะเป็นการช่วยกระจายรายได้อีกทางหนึ่ง และการรณรงค์ปีท่องเที่ยวไทยควรทำควบคู่กันไปทั้งด้านส่งเสริมการตลาดและการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและบริการ การแก้ปัญหาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของรัฐบาล ควรดำเนินการควบคู่กันไปทั้งการแก้ไขในระยะสั้นและระยะยาวคือ ออกพระราชบัญญัติแหล่งท่องเที่ยวเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาการบุกรุกทำลายแหล่งท่องเที่ยวโดยมีรัฐมนตรีเป็นผู้มีอำนาจและรับผิดชอบอย่างชัดเจน การแก้ไขพระราชบัญญัติที่มีอยู่เดิม และออกพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรอุตสาหกรรมท่องเที่ยวใหม่โดยการปรับปรุงโครงสร้างองค์กรที่มีอยู่ปัจจุบันและออกกฎหมายเพื่อเพิ่มอำนาจที่ชัดเจนให้กับองค์กรของรัฐที่ทำหน้าที่ส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยในปัจจุบันให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและมีอำนาจชัดเจนมากขึ้น สนับสนุนให้องค์กรภาคเอกชนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวรวมตัวกันอย่างเป็นทางการและมีกฎหมายรองรับที่ชัดเจนก็คือเป็นมาตรการระยะยาวอีกวิธีหนึ่งในการแก้ไขปัญหอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติยังไม่สามารถแสดงบทบาทได้อย่างเต็มที่ ซึ่งควรจะหันมาทบทวน

พิจารณาถึงข้อจำกัดในการปฏิบัติหน้าที่ และพิจารณาโครงสร้างดังกล่าวให้เหมาะสมและเป็นไปได้ ในทางปฏิบัติมากขึ้น ด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อภาพลักษณ์ ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ดำรงท่องเที่ยวมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะรับภาระหน้าที่นี้ให้จริงจังและมีประสิทธิภาพ แต่ในปัจจุบันยังมีข้อจำกัดหลายประเด็นที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติภารกิจ จึงเห็นควรให้มีการแก้ไขปัญหาโครงสร้างของดำรงท่องเที่ยวในด้านการปรับปรุงอำนาจหน้าที่ ด้านกฎหมาย กฎระเบียบ งบประมาณ ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับระเบียบปฏิบัติของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยให้มากขึ้น

LOCATION(S) : NIDA LIBRARY

: NARESUAN LIBRARY

ประคิษฐ์ มงคลอภิบาล. การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบเครือข่ายสำหรับท่าอากาศยานกรุงเทพ. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2541.

วัตถุประสงค์การบริการของท่าอากาศยานกรุงเทพ คือ การให้บริการที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล ได้แก่ การบริการที่รวดเร็ว สะดวก และปลอดภัย โดยหน้าที่ตามภารกิจ ท่าอากาศยานกรุงเทพต้องทำหน้าที่เชื่อมโยง ติดต่อประสานกิจกรรม รวบรวมและแลกเปลี่ยนข้อมูลการบริการและข่าวสารการบิน เพื่อให้การบริการทั้งปวงบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ในปี พ.ศ. 2540 ท่าอากาศยานกรุงเทพให้บริการแก่ผู้โดยสารและอากาศยานรวมจำนวน 25,615,867 คน และ 167,198 เที่ยวบิน ตามลำดับ หรือเท่ากับวันละ 70,180 คน และ 458 เที่ยวบิน ตามลำดับ ซึ่งจัดเป็นท่าอากาศยานขนาดใหญ่ระดับโลกท่าอากาศยานหนึ่ง

ในปัจจุบัน การติดต่อประสานภายในท่าอากาศยานกรุงเทพ ยังคงใช้วิธีการติดต่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารทางบุคคลเป็นส่วนใหญ่ เกิดความคับคั่งในระบบสื่อสาร สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายและแรงงานมาก คาดว่าในปี 2550 จะมีผู้โดยสารและเที่ยวบินถึงวันละ 116,307 คน และ 767 เที่ยวบิน ตามลำดับ การประสานการให้บริการระหว่างท่าอากาศยาน สายการบิน และส่วนราชการ ต้องมีความรวดเร็ว ถูกต้องและชัดเจนยิ่งขึ้น ท่าอากาศยานกรุงเทพจึงจะสามารถรักษาคุณภาพการให้บริการไว้ในระดับนี้ได้

ท่าอากาศยานกรุงเทพจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงแนวทางการดำเนินกิจการท่าอากาศยานจากระบบเดิม มุ่งสู่การนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมเข้ามาใช้แทนคน เพื่อเชื่อมโยงการปฏิบัติงานบริการและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างท่าอากาศยานกรุงเทพ สายการบิน หน่วยราชการและองค์กรต่างๆ รวมทั้งเพิ่มสมรรถภาพของระบบโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ของท่าอากาศยานกรุงเทพให้พร้อมรับปริมาณการจราจรทางอากาศที่เพิ่มขึ้น

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงกำหนดวัตถุประสงค์ทั่วไปเพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ของการให้บริการและความต้องการข้อมูลข่าวสารระหว่างองค์กรต่างๆ ภายในท่าอากาศยานกรุงเทพ และเพื่อศึกษาการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบเครือข่ายในการบริหารท่าอากาศยานในภาพรวม รวมทั้งเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบเครือข่ายที่เหมาะสมต่อท่าอากาศยานกรุงเทพ

โดยมีขอบเขตของการวิจัย ดังนี้คือ 1) การศึกษาอยู่ภายใต้เงื่อนไขว่าท่าอากาศยานกรุงเทพได้รับการพัฒนาให้สามารถรองรับปริมาณผู้โดยสารได้ถึงปี พ.ศ. 2550 2) การศึกษาจะมีขอบเขตการอ้างถึงเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์กรที่เกี่ยวข้องเฉพาะกรณีที่มีความจำเป็นต้องเชื่อมโยงระบบเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน และองค์กรนั้นมีใช้งานแล้วหรือจะติดตั้งภายในปี

พ.ศ. 2543 และ 3) การศึกษาจะพิจารณาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการบริหารท่าอากาศยาน ที่ได้รับการพัฒนาและสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ภายในปี พ.ศ. 2543

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดย การศึกษาการพัฒนาสารสนเทศและการรวมระบบการ บริการของท่าอากาศยานจากบทความและเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง, การศึกษาและวิเคราะห์ ผลกระทบจากการนำเทคโนโลยีด้านนี้ที่มีต่อการดำเนินกิจการท่าอากาศยานต่างๆ, การศึกษาและ วิเคราะห์กระบวนการการให้บริการของท่าอากาศยานกรุงเทพ บริษัทสายการบิน หน่วยราชการ รัฐ วิสาหกิจ และผู้ประกอบการต่างๆ ณ ท่าอากาศยานกรุงเทพ เพื่อกำหนดแนวทางการนำเทคโนโลยีที่ เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ที่ท่าอากาศยานกรุงเทพ และข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยข้อมูลจาก เอกสารต่างๆ และข้อมูลจากการสอบถามจากแหล่งข้อมูลนั้น

จากผลการวิจัย พบว่า ในปัจจุบันการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารการดำเนินกิจกรรม ให้บริการผู้โดยสารและอากาศยาน ณ ท่าอากาศยานกรุงเทพยังมีสภาพยุ่งเหยิง เชื่องช้า และอาจเกิด ความผิดพลาดได้ง่าย ระบบการสื่อสารข้อมูลปัจจุบันอยู่ภายใต้กฎระเบียบและข้อจำกัดมากมาย การ ประสานข้อมูลข่าวสารประกอบการให้บริการในปัจจุบันคงติดต่อกันทางระบบที่จะกระทำผ่าน บุคคลเป็นส่วนใหญ่ เช่น โทรศัพท์ โทรศัพท์สายตรง โทรสาร ไปรษณีย์ และพนักงานส่งเอกสาร เป็นต้น ทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย และกระทบต่อประสิทธิภาพในการให้บริการ รวมทั้งสร้างความ ประทับใจด้านลบแก่ผู้ใช้บริการ

แม้ว่าในขณะนี้การทำอากาศยานแห่งประเทศไทยกำลังพัฒนาระบบสารสนเทศ เพื่อการบริหารอยู่ก็ตาม แต่การพัฒนาระบบดังกล่าวมุ่งเน้นที่การใช้ประโยชน์ในการบริหารเฉพาะ ด้านการวางแผน และการบัญชีการเงินเท่านั้น อย่างไรก็ตาม แกนหลักของเครือข่ายของระบบสาร สนเทศเพื่อการบริหารของการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทยมีขีดความสามารถที่จะนำมาใช้ ประโยชน์ในการพัฒนาระบบสื่อสารทางการบริการได้เป็นอย่างดี

ดังนั้น การที่ท่าอากาศยานกรุงเทพจะคงคุณภาพการบริการอย่างมีประสิทธิภาพแก่ ผู้โดยสารและอากาศยาน ซึ่งย่อมมีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างแน่นอนในอนาคต ท่าอากาศยานกรุงเทพจำ เป็นต้องเร่งพัฒนาระบบเชื่อมโยงการให้บริการภายในท่าอากาศยานที่เป็นอัตโนมัติ เพื่อให้การสื่ อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลการบินระหว่างหน่วยบริการภายในท่าอากาศยานกรุงเทพรวดเร็ว ทันการณ์ ถูกต้อง และทรงประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการรวมระบบ บริการของท่าอากาศยานกรุงเทพ ให้สามารถรองรับความต้องการของผู้โดยสารและอากาศยาน รวมทั้ง สอดคล้องกับการพัฒนาการบริการของสายการบินที่นับวันยิ่งก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

ผลจากการวิจัยข้างต้น จึงได้เสนอแนะยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา เทคโนโลยีสารสนเทศและการรวมระบบการบริการของท่าอากาศยานกรุงเทพ ดังนี้

กำหนดวัตถุประสงค์ของการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการรวมระบบการบริการสำหรับท่าอากาศยานกรุงเทพระหว่างปี พ.ศ. 2542 – 2550 ให้ชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางในการวางกรอบการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ

กำหนดคณะกรรมการร่วมท่าอากาศยานกรุงเทพและสายการบินในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการรวมระบบการบริการ เพื่อกำหนดทิศทางร่วมและการประสานการแลกเปลี่ยนข้อมูลการบริการและข่าวสารการบินที่ชัดเจน ทั้งนี้ ในการประชุมร่วมกัน ย่อมทำให้ท่าอากาศยานกรุงเทพทราบว่าข้อมูลใดบ้างของท่าอากาศยานที่สายการบินและหน่วยเกี่ยวข้องต้องการ และในทางกลับกัน ท่าอากาศยานกรุงเทพจะได้รับข้อมูลที่ถูกต้องตามความต้องการ สิ่งที่สำคัญถัดไปได้แก่ ท่าอากาศยานกรุงเทพและสายการบินต่างๆ จะได้ทราบว่าแต่ละฝ่ายได้นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ และจะพัฒนาต่อไปในระยะถัดไปอย่างไร เพื่อที่แต่ละฝ่ายจะสามารถพัฒนาระบบได้อย่างเหมาะสม สอดคล้อง และเกิดการประสานกันสมบูรณ์ อันจะนำไปสู่การลงทุนในการพัฒนาระบบที่มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดและประหยัด

กำหนดแผนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการรวมระบบการบริการ ณ ท่าอากาศยานกรุงเทพ โดยนำผลของ ข้อ 1. และ 2. มาเป็นปัจจัยในการจัดทำแผนพัฒนา แผนดังกล่าวพึงประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังต่อไปนี้ คือ 1) การนำระบบเครือข่ายของระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารของการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทยที่กำลังพัฒนา และระบบสื่อสารโทรคมนาคมของการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทยที่มีอยู่ในปัจจุบัน มาใช้ประโยชน์สำหรับการพัฒนาระบบแลกเปลี่ยนข้อมูลการบริการและข่าวสารการบินต่อไป 2) การกำหนดประเภทข้อมูลการบริการและข่าวสารการบินที่สมควรแลกเปลี่ยนระหว่างท่าอากาศยานกรุงเทพ กับสายการบินและผู้ให้บริการอื่นที่เกี่ยวข้อง 3) การพัฒนาเพิ่มเติมระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร ณ ท่าอากาศยานกรุงเทพ เพื่อให้ระบบสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ 4) แผนการขยายขอบเขตการประยุกต์ใช้เครือข่าย เพื่อเพิ่มประโยชน์ของเครือข่ายแก่ท่าอากาศยานกรุงเทพมากยิ่งขึ้น

กำหนดวิธีการคัดเลือกเอกชนเพื่อพัฒนาระบบตามแผนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการรวมระบบการบริการ การดำเนินการให้บรรลุตามแผนดังกล่าว สมควรว่าจ้างบริษัทเอกชนที่มีความชำนาญทางด้านนี้มาดำเนินการให้ เพื่อให้ระบบที่จะพัฒนามีความสมบูรณ์ ทั้งนี้ เนื่องจากขีดจำกัด ทางด้านขีดความสามารถและประสบการณ์ทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการรวมระบบการบริการท่าอากาศยานของการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทยไม่เพียงพอที่จะดำเนินการเอง

กำหนดบทบาทของท่าอากาศยานในการทรงอำนาจทางการตรวจอนุมัติการติดตั้งระบบประมวลผลทางอิเล็กทรอนิกส์ภายในท่าอากาศยานกรุงเทพ พร้อมทั้ง เพื่อเป็นศูนย์กลางในการส่งเสริมและผลักดันให้มีการติดตั้งระบบที่สามารถใช้ร่วมกันได้ ทั้งนี้ เพื่อให้การใช้ประโยชน์

ทรัพยากรภายในท่าอากาศยานกรุงเทพเป็นไปอย่างประหยัด และเพื่อให้แนวทางการบริการผู้โดยสารมีมาตรฐานและเป็นไปในลักษณะเดียวกัน

LOCATION(S) : ห้องสมุด วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

กษริน พันธุ์พิทักษ์. นโยบายอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจปี พ.ศ. 2540- 2541.

วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2543.

วัตถุประสงค์ในการศึกษาเรื่องนี้คือ เพื่อศึกษาความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในการนำรายได้เข้าประเทศ เพื่อศึกษานโยบายของรัฐที่ออกมาเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในช่วงที่เกิดวิกฤติเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2540 - 2541 และเพื่อศึกษาโครงการของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่ออกมาเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในช่วงที่เกิดวิกฤติเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2540 - 2541

การศึกษานี้จะศึกษาความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในการนำรายได้เข้าประเทศ โดยทำการศึกษาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเฉพาะในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในประเทศไทย ช่วงระยะเวลาดังแต่ปี พ.ศ. 2540 - 2541 เท่านั้น โดยวิเคราะห์จากการกำหนดนโยบายของรัฐและโครงการของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่ออกมาในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อช่วยส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทย และศึกษาเฉพาะในส่วนของนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยในช่วงปี พ.ศ. 2540 - 2541 โดยศึกษาจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทย ระยะเวลาพักของนักท่องเที่ยว การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว เป็นต้น ซึ่งสถิติข้อมูลจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นหลัก รวมทั้งศึกษาแนวโน้มของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในอนาคตด้วย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยวิธีการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากวิทยานิพนธ์ บทความ หนังสือพิมพ์ วารสารต่าง ๆ และอินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ผู้ศึกษายังได้ค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ อีกเช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย กระทรวงพาณิชย์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สมาคมโรงแรมไทย บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

จากการศึกษาวิจัยเรื่องนี้พบว่า ตลอดช่วงระยะเวลา 2 ทศวรรษที่ผ่านมาประเทศไทยอาศัยรายได้จากการท่องเที่ยวที่อยู่ในรูปของเงินตราต่างประเทศมาชดเชยการขาดดุลการค้าของประเทศได้ไม่ต่ำกว่าปีละ 36,000 ล้านบาท แต่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต้องประสบปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในประเทศไทยและในภูมิภาคเอเชียในช่วงปี 2540 ได้ส่งผลให้รายได้จากการท่องเที่ยวลดลง เนื่องจากแต่ละประเทศต่างใช้มาตรการสกัดกั้นการเดินทางออกนอกประเทศของประชาชน และมีการแข่งขันทางด้านการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว นอกจากนี้การที่ประเทศไทยจะต้องปฏิบัติตามข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ การเปิดเสรีด้านการบริการ ประเทศไทยจะเสียเปรียบในเรื่องเงินทุน และความสามารถของบุคลากร ซึ่งอาจทำให้ต้องสูญเสียธุรกิจท่องเที่ยวที่เป็นแหล่งรายได้สำคัญของประเทศไปให้กับคู่แข่งที่เป็นผู้ประกอบการชาวต่างประเทศ จากเหตุดังกล่าวภาครัฐได้เห็นความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้น และได้มีการแก้ปัญหาโดย

การกำหนดนโยบายด้านการท่องเที่ยวไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) และนโยบายของคณะรัฐมนตรีชุดนายชวน หลีกภัย ได้กำหนดให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงในการนำนโยบายด้านการท่องเที่ยวของรัฐบาลมาเป็นกรอบในการกำหนดนโยบายการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว กำหนดให้ปี พ.ศ. 2541 – 2542 เป็นปีท่องเที่ยวไทยโดยใช้ชื่อโครงการ AMAZING THAILAND 1998 – 1999 โดยเป็นการร่วมมือกันทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศซึ่งปรากฏผลสำเร็จคือ จำนวนนักท่องเที่ยว คุณภาพการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แม้ว่ารายได้จะต่ำกว่าเป้าเพียงเล็กน้อย แต่ก็มีความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้น ตลอดจนมีผลส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอีกด้วย นอกจากนี้โครงการ AMAZING THAILAND 1998 – 1999 ยังส่งผลดีต่อธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวทำให้เกิดรายได้ในรูปของเงินตราต่างประเทศ และกระจายรายได้ไปสู่แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง การสร้างงาน สร้างอาชีพให้กับประชาชนในแหล่งท่องเที่ยววันนั้น ๆ ซึ่งส่งผลดีต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศในยามมีวิกฤติเศรษฐกิจได้ แต่ถึงแม้โครงการนี้ซึ่งถือว่าประสบความสำเร็จและเป็นที่ยอมรับไปทั่วโลก แต่จากผลการศึกษาพบว่าประเทศไทยยังต้องประสบปัญหาการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวกับประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคเดียวกัน และสิ่งที่ต้องปรับตัวให้พร้อมสำหรับการเปิดเสรีในด้านการท่องเที่ยวและบริการ ซึ่งประเทศไทยยังเสียเปรียบในด้านเงินทุนและบุคลากร ดังนั้นทางภาครัฐควรมีการกำหนดนโยบายทางด้านการท่องเที่ยวที่ชัดเจน และครอบคลุมสภาพปัญหาที่จะเกิดขึ้นเพื่อรักษาผลประโยชน์ของประเทศ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยในเรื่องนี้จะต้องอาศัยความร่วมมือจากภาครัฐและภาคเอกชนในการดำเนินการดังต่อไปนี้คือ 1) ควรมีการเตรียมการแก้ไขหรือร่างกฎหมายภายในประเทศให้สอดคล้องกับข้อผูกพันต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโดยตรง 2) ด้านนโยบายพาณิชย์ ควรให้สอดคล้องกับผลประโยชน์ของประเทศเป็นหลักโดยเน้นยุทธศาสตร์พาณิชย์ในเชิงรุกและเพิ่มศักยภาพความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย 3) ควรมีนโยบายด้านความร่วมมือกับต่างประเทศในภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้มากขึ้นโดยเพิ่มความน่าสนใจและแปลกใหม่เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว 4) เตรียมการด้านฐานข้อมูลทางธุรกิจและการลงทุน โดยปรับปรุงระบบฐานข้อมูลของธุรกิจต่าง ๆ ให้มีความสมบูรณ์ โปร่งใส ถูกต้องและทันสมัย 5) เตรียมความพร้อมด้านบุคลากร โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพบุคลากรที่มีอยู่เดิมและผลิตบุคลากรรุ่นใหม่ ๆ ทางการท่องเที่ยวของไทยให้มีมาตรฐานคุณภาพที่เป็นที่ยอมรับทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งพัฒนาให้มีคุณสมบัติพิเศษเฉพาะที่แตกต่างจากแรงงานต่างชาติ เพื่อเพิ่มความน่าสนใจทั้งต่อนักลงทุนต่างชาติที่เข้ามาลงทุนและผู้ประกอบการต่างชาติ เมื่อแรงงานออกไปแสวงหาโอกาสในต่างประเทศ 6) กำหนดคุณสมบัติพื้นฐานของบุคลากรทางธุรกิจระดับต่าง ๆ ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่จะอนุญาตให้เดินทางออกไป หรือเข้ามาประกอบอาชีพในธุรกิจ

ประเภทต่าง ๆ ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศสมาชิก 7) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ ขึ้นมาเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันระหว่างประเทศ รวมทั้งต้องพยายามเจาะและจับตลาดเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากตลาดนักท่องเที่ยวปกติ เช่น การจัดคอนเสิร์ต ทัวร์สุขภาพ การประชุมสัมมนา และการจัดนิทรรศการและงานแสดงสินค้าต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง และมีกำลังซื้อมากกว่าในปัจจุบัน นอกจากนี้ยังพยายามกระตุ้นให้เกิดการใช้จ่ายให้มากขึ้น โดยเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว ขยายวันพักเฉลี่ยให้นานขึ้น รวมทั้งเน้นการเพิ่มค่าใช้จ่ายต่อคนต่อวันให้มากขึ้น เพื่อให้ประเทศมีรายได้จากการท่องเที่ยวในรูปเงินตราต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น 8) รัฐบาลควรเพิ่มนโยบายด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน โดยการเปิดตลาดใหม่และการเจาะกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในตลาดเดิมในต่างประเทศและภูมิภาคใหม่ ๆ เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้

LOCATION(S) : RU LIBRARY

ณัฐกานต์ โรจนดมะ. ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวภายในประเทศของชาวกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยเรื่องนี้เพื่อศึกษาโครงสร้างทางเศรษฐกิจ และระดับ
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของชาวไทยที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครที่เดินทางท่องเที่ยวในประเทศ เพื่อ
ศึกษาปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีภูมิลำเนาอยู่
ในกรุงเทพมหานคร ตลอดจนจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลกำหนดอุปสงค์ และเพื่อ
ศึกษาปัจจัยที่กำหนดค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวกรุงเทพมหานคร ตลอดจนจัดลำดับความ
สำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลกำหนดค่าใช้จ่ายเฉลี่ย

ในการศึกษาปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวภายในประเทศนี้ได้แยกวิเคราะห์
ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวในระยะเวลาต่าง ๆ โดยใช้ข้อมูลภาคตัดขวางจากแบบสอบถาม
จากนักท่องเที่ยวชาวกรุงเทพมหานครจำนวน 372 คนในปี พ.ศ. 2541 แล้วใช้แบบจำลองโลจิสต์ และ
แบบจำลองการถดถอยในการวิเคราะห์

ผลการศึกษาโดยแบบจำลองโลจิสต์ พบว่า ปัจจัยสำคัญที่กำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวภายในประเทศของชาวกรุงเทพมหานครคือ รายได้ของครอบครัวนักท่องเที่ยวและรูปแบบการ
เดินทาง โดยรายได้ของครอบครัวนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับอุปสงค์การท่องเที่ยวภายในประเทศของชาวกรุงเทพมหานคร ส่วนรูปแบบการเดินทางที่มีบทบาทในการกำหนดอุป
สงค์ดังกล่าวคือรูปแบบการเดินทางด้วยตนเอง แต่เมื่อพิจารณาในกรอบเวลาที่ลดลง พบว่าปัจจัยดังกล่าวมีความสำคัญลดลง และมีปัจจัยตัวอื่น ๆ ที่มีผลกำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น คือ ฤดูกาลและขนาดของครอบครัว สำหรับตัวแปรอื่น ๆ เช่น เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ ไม่มีอิทธิพลใน
การกำหนดอุปสงค์ดังกล่าว

ผลการศึกษาจากแบบจำลองการถดถอย พบว่า ปัจจัยสำคัญที่กำหนดค่าใช้จ่ายเฉลี่ย
ของนักท่องเที่ยวชาวกรุงเทพมหานครคือ ภูมิภาคที่นักท่องเที่ยวเดินทางไปและรายได้ของครอบครัว
นักท่องเที่ยวโดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก สำหรับอายุและอาชีพของนักท่องเที่ยวจะมีความ
สัมพันธ์ในทิศทางลบ สำหรับตัวแปรรายได้ของครอบครัวของนักท่องเที่ยว แม้จะไม่มีอิทธิพลใน
การกำหนดค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวมากนัก แต่เมื่อเปรียบเทียบกับตัวแปรอื่น ๆ พบว่ารายได้
ของครอบครัวของนักท่องเที่ยวยังมีความสำคัญในการกำหนดค่าใช้จ่ายเฉลี่ยนี้ในทิศทางบวก ส่วน
ตัวแปรอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้จะไม่มีความสำคัญในการกำหนดค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว

จากผลการวิเคราะห์สามารถนำไปใช้ในการวางนโยบายส่งเสริมอุปสงค์การท่องเที่ยวภายในประเทศและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวกรุงเทพมหานครได้ โดยอาศัยกลุ่มเป้า

หมายเหตุหลักคือกลุ่มผู้มีรายได้รอบครัวค่อนข้างสูง กลุ่มผู้มีอายุค่อนข้างมาก และกลุ่มข้าราชการหรือ
รัฐวิสาหกิจ

ข้อเสนอแนะของการศึกษาและแนวทางการศึกษาต่อไปมีดังนี้คือ 1) การศึกษานี้ทำ
การศึกษาโดยใช้ข้อมูลภาคตัดขวางของชาวกรุงเทพมหานครในปี 2541 ดังนั้นจึงควรระมัดระวังใน
การที่จะนำผลการศึกษานี้ไปใช้ในปีอื่น ๆ ที่มีความแตกต่างกันในด้านเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงปัจจัยอื่นๆ ซึ่งมีผลต่อการกำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวภายในประเทศและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อครั้ง
ของชาวกรุงเทพมหานคร 2) เนื่องจากข้อจำกัดด้านเวลาและงบประมาณที่ใช้ในการศึกษา การเลือก
กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ได้ทำการเลือกสัมภาษณ์บุคคลเฉพาะตามห้างสรรพสินค้าภายในเขต
กรุงเทพมหานคร ซึ่งอาจจะทำให้ค่าที่ประมาณได้มีความเอนเอียงและมีโอกาสเสี่ยงต่อการผิดพลาด
มากขึ้นได้ ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไป ถ้าผู้สนใจมีเวลาและงบประมาณมากพอก็ควรเพิ่มขนาด
ของกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น และทำการสุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมและทั่วถึงในทุกๆ เขต เพื่อจะได้ค่า
ประมาณที่ถูกต้องและน่าเชื่อถือมากขึ้น 3) ในการศึกษาปัจจัยกำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวภายใน
ประเทศของชาวกรุงเทพมหานครเมื่อพิจารณาในระยะเวลาต่างๆ กัน อาจทำให้ข้อมูลที่ได้รับความนิยม
เอนเอียงไปบ้าง เช่น ฤดูกาล เพราะเมื่อเราพิจารณาในระยะเวลาที่ลดลง ฤดูกาลบางฤดูกาลอาจถูก
ตัดออกไปจากการพิจารณาทำให้ข้อมูลไม่กระจายทั่วทั้งปี 4) ในการส่งเสริมให้ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อครั้ง
ของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นนั้น อาจทำให้จำนวนครั้งในการเดินทางท่องเที่ยวลดลง ส่งผลให้อุปสงค์ใน
การท่องเที่ยวลดลงได้ ซึ่งไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปถ้า
สามารถแยกค่าใช้จ่ายดังกล่าวออกเป็นส่วนต่างๆ ได้ เช่น ค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าพาหนะเดินทาง
ค่าซื้อของที่ระลึก เป็นต้น ก็จะทำให้สามารถส่งเสริมค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อครั้งของนักท่องเที่ยวได้ผล
มากขึ้น และไม่ทำให้อุปสงค์ของการท่องเที่ยวลดลง 5) ในการศึกษาครั้งนี้ได้พิจารณาปัจจัยค่อนข้าง
มากจึงอาจทำให้ปัจจัยที่มีความสำคัญในการกำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวภายในประเทศและค่า
ใช้จ่ายเฉลี่ยของชาวกรุงเทพมหานครมีนัยสำคัญไม่มากนัก เนื่องจากข้อมูลมีการกระจายค่อนข้างสูง
ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปถ้าผู้ศึกษาทดลองตัดตัวแปรบางตัวที่ไม่สำคัญออกไปบ้าง อาจทำให้
ทราบปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยดังกล่าวได้ชัดเจนขึ้น

LOCATION(S): CU LIBRARY

: ห้องสมุดศูนย์สารสนเทศการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

.

)

⊗

⊗

⊗

ดรรชนีผู้แต่งภาษาไทย

โครงการผู้แต่ง(ภาษาไทย)

กนกวรรณ วิริยะกุล	445
กมลลา สุพรรณ	772
กมลลา ชินพงศ์	793
กรมป่าไม้ ส่วนทรัพยากรที่ดินและป่าไม้ สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	627
กรมป่าไม้ ส่วนทรัพยากรที่ดินและป่าไม้ สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	628
กรมป่าไม้ ส่วนทรัพยากรที่ดินและป่าไม้	621
กรมป่าไม้ ส่วนทรัพยากรที่ดินและป่าไม้	622
กรมป่าไม้ ส่วนทรัพยากรที่ดินและป่าไม้	623
กรมป่าไม้ ส่วนทรัพยากรที่ดินและป่าไม้	624
กรมป่าไม้ ส่วนทรัพยากรที่ดินและป่าไม้	625
กรมป่าไม้ ส่วนทรัพยากรที่ดินและป่าไม้	626
กรมป่าไม้ สำนักงาน โครงการจัดทำแผนแม่บท และการจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า	387
กรมป่าไม้. สำนักงานโครงการจัดทำแผนแม่บทและการจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า	403
กรมป่าไม้. สำนักงานโครงการจัดทำแผนแม่บทและการจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า	406

กรมป่าไม้. สำนักงานโครงการจัดทำแผนแม่บทและการจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า	407
กรมป่าไม้. สำนักงานโครงการจัดทำแผนแม่บทและการจัดการอุทยานแห่งชาติ	388
กรมป่าไม้. ส่วนทรัพยากรที่ดินและป่าไม้	611
กรมป่าไม้. ส่วนทรัพยากรที่ดินและป่าไม้.	730
กรณีศึกษา เครือทนุ	513
กรณีศึกษา มหิทธาฤทธิไกร	620
กฤติกา ปีกวงค์	769
กฤษณ์ กาญจนกิตติ	670
กฤษณา ยะการ	506
กษริน พันธุ์พิทักษ์	618
กังสดาล ภูสิงหา	510
กัลปพฤกษ์ เกื้อเกตุ	370
กัลยา สมมาตย์	485
กาญจนรัตน์ รัตนสนธิ	572
กาญจนา เจริญชัย	401
กาญจนา กาญจนสุด	364
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	731
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	365

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. กองวางแผนโครงการ.

กำพล กลัดสมบุญ	732
กำพล รักยารักษ์	681
กำไลทอง ปิ่นนำ	745
กิ่งพร ทองใบ	550
กิจชัย จิตขจรวานิช	716
กิจเขต ไกรวาส	813
กิตติ วิชัยดิษฐ	699
กิตติ ลิ้มสกุล	554
กิตติพงษ์ ตันมิตร	711
กุลดารา ขุนพิทักษ์	766
กุลภัทร วนิภัมบรรณ	372
กุลวรา สุวรรณพิมล	545
เกศินี ศรีสังวาลย์	495
เกษสุดา งามขวา	529
เกศศิริ เจริญวิศาล	608
เกื้อกุล ชื่นยอนันต์	536
โกศล มีคุณ	705
ชนัญญา พอนอ่วม	729
	162

ขวัญใจ จันทระเจริญ	580
ขวัญฤทัย บุญยะเสนา	507
ขวัญสุดา ชันวิทย์	600
เขียนศักดิ์แสงเกลี้ยง	788
คณะกรรมการการท่องเที่ยวและการกีฬา วุฒิสภา	473
คณิงภรณ์ วงเวียน	408
คอร์ เพลนิง แอนด์ ดีเวลลอปเมนต์	787
แคทเธอรีน เทรเนอร์	758
จงพิศ ศิริรัตน์	718
จงพิศ กนกโชติ	737
จักร กิณีสี	605
จันทรา เทียนพาสี	409
จามะรี เขียวทอง	786
จารุลักษณ์ งามลักษณ์	682
จิตราพรรณ พิติก	815
จิตลดา พัดเย็น	697
จินดารัตน์ ศักดิ์สุภา	764
จินตนา พงศ์ถิ่นทองงาม	526
จินตนา แสนวงศ์	579

จิรวดี จันทะวงษา	608
จิราพร กองทอง	581
จิราวรรณ กาวิละ	571
จิราวรรณ ฉายสุวรรณ	586
จิราพร ศรีวัฒนานุกุลกิจ	386
จุฑามาศ จันทร์รัตน์	536
จุฑามาศ ศิริวรรณ	806
จุติพร ผลเกิด	734
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ศูนย์บริการวิชาการ	781
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. คณะเศรษฐศาสตร์. ศูนย์เศรษฐกิจระหว่างประเทศ.	457
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม	785
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย : สำนักบริการธุรกิจและที่ปรึกษา สถาบันทรัพย์สินทางปัญญา	742
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย : สำนักบริการวิชาการ	595
ฉลวย มุสิกะ	721
ฉดอง นัยกิม	432
กวีวรรณ สุขมงคลรัตน์	549
ฉัตรฤดี สุขปลั่ง	749
ฉันทิช วรรณณอม	576
ชนิดา วันวงษ์	763

ชัยนต์ ต้นติวัดดาการ	385
ชลลดา สิทธิชัย.	743
ชลันทิพย์ ประดับพงษา	696
ชวลิต วิทยานนท์	643
ช่อแพร ทินพรรณ	425
ช่อแพร ทินพรรณ	758
ชัชวาล เอื้อสุวรรณ	563
ชัยวัฒน์ เกียรชเชม	703
ชาตรี ทั้งเจริญกุล	540
ชิดชัย อังคะไวมงคล	689
ชีวัต เข้มเจริญ	467
ชื่นใจ บุชาธรรม	452
ชุติมา ต่อเจริญ	753
ชุติมา ต่อเจริญ	754
ชุติมา ต่อเจริญ	755
ชุติมา ต่อเจริญ	543
ชูเกียรติ วงศ์เทพเดียน	661
ชูศักดิ์ เพรศคอท	676
ชูสิทธิ์ ชูชาติ	602

เชิดชัย นำวิวัฒน์	723
โชคชัย มณีนาค	796
เจ้าท้อสเสียดิเรก โนโลย	735
รุปรณี สุวรรณฉัตรชัย	410
ณัฐินี ศรีวงศ์ตระกูล	516
ณัฐกานต์ ไรจนุคมะ	619
ดนัย สุธีพนธ์	767
ณัฐชนม์ นิรมานธรรมกุล	694
ดวงใจ หล่อธนวิชัย	809
ดวงตา จตุพร	509
ดวงนภา วินิจวรกิจกุล	603
ดารารัตน์ วรจิตตานนท์	577
ดาว แสงบุญ	475
เดชา ไต้สูงเนิน	567
ศรีใจ บุรณสมบัติ	812
เดียนจิต เหมพงศ์พันธ์	494
ทนงศักดิ์ คุ่มไชนะ	374
ทวิศักดิ์ ทิพย์มิ่งมัย	780
ทศพล สุภาพงษ์	810

ทักษิณา คุณารักษ์	632
ทัพบิม สุวรรณประภา	642
ทายาท กิตติกุล	512
ทิวสนร์รัตนเกตุ	524
เทพศักดิ์ ทองนพคุณ	701
เทียนสาย ป้อมหิน	789
ธนวิติ บุญลือ	709
ธเนศ ศรีสถิตย์	462
ธมลวรรณ เพ็ชรพรหมศร	376
ธวัชชัย รัตนซื่อน	503
ธัญกรณ์ วงศ์กนิษฐ	724
ธานินทร์ บุลวัฒนา	801
ธานินทร์ สุวงศ์วาร	675
ธีระ ทัพทวนิช	391
ธีระ เยี่ยงวิศากร	433
ธีระทัต กองจันทร์	698
นงคราญ ใจปัญญา	446
นงเยาว์ ใจห่อ	515
นพดล กรุดนาถ	544

นพนนท์ ตาปานนท์	751
นพรัตน์ มณีรัตน์	411
นภาพรณ นพรัตน์นารณ	807
นรศักดิ์ เหมนิธิ	379
นรา จำคม	662
นราธิป โกดาร์ด	535
นริทธิ์ สีตะสุวรรณ	810
นฤตย์ นิมสมบุญ	809
นฤนาท พุทฺธรัง	733
นฤพนธ์ เอื้อธวัณด์	776
นฤมล กรณณินันท์	412
นวิรัตน์ ตฤติยศิริ	773
นวิรัตน์ เกียวมาศ	548
นวลศรี เพชรรัตน์	794
นาคม ชีรสุวรรณจักร	426
นำชัย ทำนผล	778
นิกร เกลียงพิบูลย์	447
นิชชรี สายประทุมทิพย์	687
นิฐริน ไส้พันธ์	499

นิตยา ประพตกิจ	594
นิติ นาชิต	486
นิติพล ภูตะโชติ	402
นิติพล ภูตะโชติ	604
นิพล เรือเมืองพาน	463
นิคม เวินวัฒนา	481
เนตรชนก นันท	647
บงกช หงษ์คำมี	592
บรรจบพร สุขนรัตนกุล	539
บรรณศาสตร์ สุขตระกูล	677
บุญเชิด หนูอิม	720
บุญเลิศ เปร่า	505
บุษกร แพบ่ารุ่ง	573
บุษบา นูนนาค	805
บุษบา สิทธิการ	504
บุรณศักดิ์ ฤกษ์สำราจ	774
ปंक แก้วกาญจน์	750
ประดับ เรือนประยูร	427
ประดิษฐ์ มงคลอภิบาล	617

ประพันธ์พงษ์ มนต์แก้ว	813
ประภัสสรา เกษมสุวรรณ	399
ประวัติ เสมดี	726
ประวูฒิ แยมขलगาม	693
ประสากน กรรขบุรี	797
ปรัชญา คำชู	428
ปรางทิพย์ จันทรสมศักดิ์	738
ปรารธนา นิธิ	480
ปริญญา พรหมมินทร์	429
ปรีดา แสงศิริ	395
ปรีชา ผ่องเจริญกุล	558
ปรีชา ภูระหงษ์	641
ปวลี หงษ์สมบัติ	791
ปรีณา โทณแก้ว	541
ป๋องศักดิ์ ทองเนื้อแข็ง	646
ปัทมา คัดทะจันทร	771
ปานเทพ วิทยานนท์	690
ปิติ ฟู้นชัย	413
ปิยนุช คงวิทยากุล	673

ปิยาภรณ์ รัตนเจษฎา	405
ปิยาภรณ์ วงษ์วานิช	633
เปรมฤดี คำเฉลียว	635
ผาณิต บุญะวรรธนะ	493
พงษ์พันธ์ อัจฉิน	695
พนิตตา สิงห์ครา	551
พรชัย อรรถปรีชากร	804
พรทิพย์ เรือรือรวิทย์	588
พรพิมล วิกัยพัฒน์	500
พรเพ็ญ จริญญาถนอม	393
พรเพ็ญ ศานติสุขธิกุล	368
พรรณอนงค์ สิทธิสัมพันธ์	530
พรหมเมธ นาคมทอง	542
พวงบุหงา ภูมิพานิช	761
พัฒนา กุลเปี่ยม	722
พันธ์ทิพย์ อธิปัญจพงษ์	392
พิกุล สิทธิประเสริฐกุล	489
พิพาภรณ์ เมธนิสาคูดี	583
พิมพรรณ ขอดเผื่อ	517

พิมพ์พรรณ ลาภยงยศ	369
พิสิทธิ์ จิตติสุขพงษ์	471
พิสิษฐ์ สุขสวัสดิ์	436
พิธีสิทธิ์ คำนวนศิริศิลป์	374
ปิระพล คดบัว	593
เป็ญแข แสงแก้ว	782
เพ็ญพร ถิตยประคิษฐ์	790
เพ็ญพักตร์ ศรีทอง	496
เพ็ญพักตร์ ศรีทอง	800
เพ็ญศรี เจริญวานิช	402
เพ็ญศรี เจริญวานิช	636
เพ็ญศรี บิสนม	562
เพ็ญศรี เจริญวานิช	712
เพลินพิศ สัตยสงวน	385
ไพฑูรย์ มากงแผ่	722
ไพรัช วัชรพันธุ์	765
ไพโรจน์ วิไลนุช	439
ไพศาล ไร่ทองชัย	367
ภาคิน วิจิตร	798

ภรดี พันธุภากร	669
ภรดี พันธุภากร	701
ภราเดช พยัญวิเชียร	803
ภัทรอนงค์ ณ เชียงใหม่	557
มณฑล จันทร์แจ่มใส	440
มณฑิรา ยิ้มสมบุญ	383
มณีนีภา ศรีลัมพงษ์	634
มธุรส ปราบไพร	564
มนัส สุวรรณ	519
มนัส ชัยสวัสดิ์	664
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ศูนย์วิจัยป่าไม้. คณะวนศาสตร์	456
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. คณะวนศาสตร์. ศูนย์วิจัยป่าไม้	474
มหาวิทยาลัยขอนแก่น. สถาบันวิจัยและพัฒนา	598
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คณะเกษตรศาสตร์	684
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. บัณฑิตวิทยาลัย. โครงการศึกษาวิจัยการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม	640
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. คณะสังคมศาสตร์ ภาควิชาภูมิศาสตร์	728
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. บัณฑิตวิทยาลัย โครงการศึกษาวิจัยการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม	609
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. สถาบันวิจัยสังคม	691
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. คณะวิทยาศาสตร์	783

มหาวิทยาลัยมหิดล.บัณฑิตวิทยาลัย. ชมรมบัณฑิตอาสาพัฒนาชุมชน	741
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. สำนักวิจัยและพัฒนา	645
มัลลิกา เกื้อปัญญา	568
มานพ เล่าห์ประเสริฐ	760
มาลี บุญยะมา	537
มาลีรัตน์ สุขศรี	472
นุทิศา ปิ่นสุนทร	384
ยศ ถันตสมบัติ	736
ยศพล ณ นคร	458
ยุทธชัย โกศลมนตรี	534
ยุพาพร ศิริธนะวัฒน์	700
เยาวรี เจริญสวัสดิ์	528
รวิภา หอมเศรษฐี	437
รวี ชาญเชษฐ	553
รศมารินทร์ อนุโยทัยพัฒน์	565
รังสรรค์ พราหมณ์เมธี	799
รัชฎา คงแสงสันต์	599
รัฐพร ตรีนรงค์	461
รัฐวุฒิ เข็มศรีพงษ์	527

รัตนา เขียวพัพพันธ์	561
รัศมี แสนเจริญ	671
ราณี อธิชัยกุล	716
รุ่งทิพ ว่องวาปีการ	404
เรวัตต์ ทองสินวล	482
ลลิตา เกียรติพงษ์กุล	448
ลือชัย คุรุณน้อย	751
เลอเม, เอช. มิเชล	784
วนิดา กิจบำรุงศิลป์	717
วนิดา วิชยประเสริฐกุล	459
วรบุษ ไซตวิทย์ธานินทร์	492
วรพล วัฒนเหลืองอรุณ	578
วรรณพร วนิชชานุกร	537
วรรณวิภา จัดุ้ย	537
วรรณวิมล อัมรินทร์นุเคราะห์	668
วรรณภา ธานีชัยวัฒนา	678
วรวิท วิกิตะวานิช	430
วราวุฒิติสรพะพงศ์	533
วีรวรรณ อ่องรัตนา	714

วลัยลักษณ์ บุญปราบ	371
วัชรียา โตสงวน	385
วัฒนชัย ชูมาก	560
วันชัย วงสุดาวรรณ	721
วันชัย ธนาเศรษฐ์อังกูร	766
วันทนา สุรชีวิน	398
วันเพ็ญ อังคศิริสรพ	476
วันเพ็ญ กฤตผล	390
วัลยา ศรีสังาม	414
วิเศษฐ์ สุวิสิทธิ์	813
วิทยา เกียรติวัฒน์	453
วิทยา ปิ่นทะเลแพทย	808
วิธีณี วรรณ.กมล	415
วินัย ภูมิพิทักษ์กุล	674
วิพัตร จินตนา	758
วิจุ อัสวประภาส	532
วิไลสา สิ้นศรี	416
วิไล บุญบรรจง	498
วิไลวรรณ จันทร์สิทธิ์	435

วิไลลักษณ์ สิริวัฒน์	667
วิสุทธิ์ เลิศปิไวดำนิษฐ์	484
วิระชัย มงคลพันธ์	508
วุฒิสภา คณะกรรมการบริหารการท่องเที่ยวและการกีฬา	616
แหวตา ทองระอา	722
ศกลวรรณ พาเรือง	546
ศรัญญา จักรวานนท์	488
ศรีสุภางค์ เล็กใจซื่อ	502
ศรีหทัย เพชรสุข	449
ศศิธร ทัศนียทิพากร	753
ศศิวรรณ พชรพรรณพงษ์	381
ศศิวิมล ผลิตาภรณ์	569
ศักดิ์ชัย เกษโกมล	679
ศักดิ์รินทร์ ไม่น้อย	483
คันสนธิ์ ฉิมโถม	704
คันสนธิ์ เตชะลาภอำนาจ	688
ศิรสา สอนศรี	442
ศิริพร ศิริพลกิจ	511
ศิริพร สร้อยมาดพงษ์	491

ศิริพันธุ์ ไพโรจน์รัตน์	570
ศิริเพ็ญ เขาวนศิลป์	757
ศิริมา อยู่เวียงชัย	397
ศิริรัตน์ ปัมแมนปิ่น	531
ศิริลักษณ์ อริย์ปัญโญทัย	443
ศิวะ ศุภวิบูลย์	685
ศิวารุ เทพหัสดิน ณ อยุธยา	710
ศุภวงศ์ โหมวานิช	417
ศุภวัฒนากร วงศ์ธนาสุ	374
ศูนย์เศรษฐกิจและเทคโนโลยี มณฑลอุบลราชธานี	574
สงคราม เขาวนศิลป์	757
สชา ธนศรีวินิชชัย	566
สถาบันดำรงราชานุภาพ	640
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ : ศูนย์บริการวิชาการ	596
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ : ศูนย์บริการวิชาการ	615
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ คณะพัฒนการเศรษฐกิจ ผู้เข้าอบรมหลักสูตร พัฒนาเศรษฐกิจ	644
รุ่นที่ 38	
สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย	574
สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย	520

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย
สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย
สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย
สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย
สนธิดา เกษรวงศ์
สำนั ชัยชนะ
สมเกียรติ วรรณวัฒน์
สมแก้ว รุ่งเลิศเกรียงไกร.
สมชาย เลี้ยงพรพรรณ
สมนึก ศรีโต
สมนึก มิควาท
สมพร ขุมทอง
สมพร บุญเลิศ
สมพร อัดถากร
สมโภชน์ ศรีโกสามาตร
สมเวช ینگเคลือบ
สมศักดิ์ แก่มอุทิศรัตน์
สมสกุล แอลเฟรด
สมหมาย ชินนาค

434
438
584
609
589
775
719
737
538
363
762
750
375
663
814
629
477
431
607

สมาคมอนุรักษ์ศิลปกรรมและสิ่งแวดล้อม.	739
สมาน สรพศรี	518
สยามล ชัยรัตน์อุดมกุล	556
สรเพชญ นนทภักดิ์	582
สรเสรีญ เนาลัยศรี	470
สรลักษณ์ ดันเสียงสม	418
สร้อยทิพย์ สัมคร่งการณ	525
สรส์วดี อาสาสรพกิจ	637
สฤษฎ์ แสงอริญ	378
สันทัศน์ เชื้อพุดตาล	468
สาทิส สุขอ่วมศรี	362
สายหยุด ศรีสุเทพ	601
สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมนักสูตรนักวิจัยทางสังคมศาสตร์ รุ่นที่	606
54	
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ	365
สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย สถาบันดำรงราชานุภาพ	610
สำนักงานสถิติจังหวัดชลบุรี	591
สำนักงานสถิติจังหวัดเชียงราย	590
สำนักงานสถิติจังหวัดเชียงใหม่	630

สำนักงานสถิติจังหวัดมหาสารคาม	631
สำนักงานกฤษฎีกา. สำนักงานสถิติแห่งชาติ	727
สำรวย หนูแสง	768
สิทธิกร มากวน	373
สิทธิพงษ์ คิลกวนิช	811
สิริมาต หนูเหล็ก	380
สิริวดี ชมเดช	810
สิริพร ไกรสุวรรณ	382
สุกัลยา กรรณสมบัติ	479
สุยสันต์ ส่งประเสริฐ	419
สุจริ จันทรสุม	377
สุชาดา วรรณมานี	420
สุดา สุวรรณภิรมย์	713
สุดาวรรณ เทชะวันต์วงศ์	421
สุทธิพร สุวรรณพันธ์	501
สุพิศย์ อบอุ่น	366
สุเทพ เข็นดูข	466
สุธี ประเสริฐ	746
สุนทรี เจียสุวรรณ	394

สุนันทา พูนน้อย	441
สุพจน์ คำภีระ	802
สุภาพ บุญไชย	490
สุภาวดี ศิริสรหรือ	400
สุนน มาสุธน	816
สุนาลี ภาวสุทธิเพ็ญ	465
สุระภี แพรสถิต	575
สุรดี พูนพิสิษฐทรัพย์	543
สุรพร ภัทราพรนนท์	464
สุรีย์ บุญยานพงค์	702
สุวิดี อินสุวรรณ	747
สุวณิ ทรัพย์พิบูลย์ผล	559
สุวรรณา ศรีติลาวัณย์	444
สุวัฒนา สัตตบรรณสุข	523
สุวิทย์ นามแสง	638
เสกสรร ตันยาภิรมย์	701
เสน่ห์ จุ้ยโต	716
เสาวรส เปล่งแสงศรี	744
เสาวลักษณ์ นวเจริญกุล	460

แสนคม สังฆะวดี	777
หทัยรัตน์ พ่วงเซย	692
หทัยรัตน์ วัฒนพฤกษ์	552
हररररर जरररยแสง	784
อนันต์ สุรพัฒน์	514
อนุศักดิ์ เป่าบุญปรุงร้ง	478
อภิชาติ อุดรมาตย์	521
อภิญญา นาคศิริ	795
อภิญญา พัดพาดี	725
อภิรมย์ พรหมजरรยา	753
อภิรมย์ พรหมजरรยา	754
อภิรมย์ พรหมजरรยา	755
อภิรมย์ พรหมजरรยา	756
อภิรมย์ พรหมजरรยา	752
อภิวัฒน์ วีระวาสน์	639
อรไท กรุขเวไซ	779
อรณพ บุญจันทร์	612
อรวรรณ พันธเนตร	422
อรัญ บัวสุวรรณ	672

อรุณศรี นาคะวิสุทธิ์	454
อรุณเสก กลิ่นศรีสุข	686
อรุณี ใจเถิง	450
อรุณี ปัญญามูลวงษา	555
อ้อยทิพย์ นิธิยานันท์	792
อัญญา หรินทรเวช	613
อัญมณี ชำกรม	683
อาจารย์ นาคสุภังษ์	660
อาทิตย์ ศิริธำ	587
อาธิป เหมื่อนสุตใจ	389
อานภาพ วงษ์จินดา	522
อาร์ชเพลน	455
อารยา วรรณประเสริฐ	423
อำนาจ สมด้ว	451
อิทธิพงศ์ ตันมณี	748
อิศิษา อุติตผล	585
อุดมพร ดุงคะศิริ	469
อุดมศักดิ์ แนวจิตร	497
อุทัย ทักขิณธรรม	487

อุมา ทับเที่ยง	547
อุไร มุกประดับทอง	740
อุไรพรรณ ปรานอุดมทรัพย์	770
อุษณีย์ พึ่งปาน	396
อุษณีย์ ศรีภูมิ	715
เอกพจน์ เจริญศิริวงศ์ธนา	643
เอกฤกษ์ จันทนฤกษ์	759
เอิบลาภ ศรีภิรมย์	424

ครรชนผู้แต่งภาษาอังกฤษ

ดรรชนีผู้แต่ง (ภาษาอังกฤษ)

Chaplin , Ian	665
Emmanuel, Itorralba	655
Jutamas Jantararat	708
Kacdsiri Jaroenwisan	597
Kou Pou-I	656
Leng Bunlong	651
Manat Chaisawat	664
Nampol Laprawit	649
Noree Jaisai	707
Panya Punwatanawit	658
Patsorn Sawatasuk	659
Pilaiwan Prapruit	706
Preeda Limchanapa	650
Somsak Boromthanasarat	666
Somsak Boromthanasarat	706
Somsuda Pratipsint	657
Soontaree Sernsuksamrit	680
Somtip Danteravanich	659
Srisupon Choungsakul	648
Sukid Panjatanasak	653
Suriya Waliya	652
Umporn Wiriyacosol	597
Umporn Wiriyacosol	614
Vilailuck Limnarong	654
Weera Krasin	707

ครรรชนีชื่อเรื่องภาษาไทย

ปีพ.ศ.	หมายเลขรายการ	ดร.ชนธิ์ชื่อเรื่องภาษาไทย
2543	696	กระบวนการประชาสัมพันธ์โครงการทำอาภาคารพัฒนาศูนย์รวมภูมิ
2540	542	กระบวนการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาศูนย์รวมท้องถิ่น : กรณีศึกษาแหล่งท่องเที่ยวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครนายก
2544	467	กระบวนการสร้างแผนการจัดการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ บ้านถ้ำลอด อำเภอปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน
2543	421	กระบวนการสื่อสารเชิงสัญลักษณ์ผ่านสื่อมวลชนในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวยุคหลังสมัยใหม่ในโครงการ Amazing Thailand
2532	784	กลยุทธ์การจัดการอนุรักษ์แนวปะการังสำหรับจังหวัดภูเก็ตและหมู่เกาะใกล้เคียง
2537	678	กลยุทธ์การใช้สื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์การพัฒนาโครงการทำอาภาคารพัฒนาศูนย์รวมภูมิ : ศึกษาเฉพาะกรณีสนามบินหนองงูเห่า
2543	417	กลยุทธ์และประสิทธิภาพการสื่อสารการตลาดขององค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวออสเตรเลียในประเทศไทย
2543	488	กลยุทธ์ส่วนประสมการตลาดบนอินเทอร์เน็ตของพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
2541	369	การกระจายรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยวสู่ท้องถิ่น : กรณีศึกษาเกาะช้าง จังหวัดเกาะช้าง จังหวัดตราด
2544	634	การคัดเลือกบุคลากรของบริษัทนำเที่ยวประเภทผู้นำนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
2542	503	การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบนพื้นที่สูง
2542	487	การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยประชาชนในท้องถิ่น กรณีศึกษา : หมู่บ้านคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอเสนาะ จังหวัดน่าน
2543	489	การจัดการการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ของอำเภอปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน
2542	741	การจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวโดยองค์กรชุมชน : กรณีศึกษาตำบลบางขุนไทร อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี
2544	662	การจัดการทรัพยากรมนุษย์ในอุตสาหกรรมโรงแรมขนาดเล็ก
2542	579	การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตทหาร:กรณีศึกษาของพลรบพิเศษที่ 2
2542	424	การจัดการนำเสียของเมืองท่องเที่ยว : กรณีศึกษาเมืองพัทยา
2544	517	การจัดการสถานพักแรมราคาประหยัด : กรณีศึกษาศูนย์ฝึกอบรมและปฏิบัติการศึกษาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สถาบันวิทยุเชียงใหม่
2541	726	การจัดสภาพแวดล้อมโบราณสถานพระราชวังสนามจันทร์

ดรรชนีชื่อเรื่องภาษาไทย	หมายเลขรายการ	ปีพ.ศ.
การดำเนินการรื้อถอนและกีดตาดาคารในจังหวัดภูเก็ต	754	2540
การตลาดของธุรกิจน้ำดื่มในเขตกรุงเทพมหานคร	773	2531
การท่องเที่ยวกับความเปลี่ยนแปลงในชุมชนชาวเขา	386	2542
การท่องเที่ยวเชิงเกษตรในระบบเหมืองฝายของภูมิปัญญาชาวบ้าน : กรณีศึกษาหมู่บ้านห้วยอีค่าง ตำบลแม่วิน อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่	578	2544
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษาชุมชนศรีวัง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช	362	2543
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการจัดการทรัพยากร : Ecotourism Cultural Diversity and Natural Resources Management	736	2542
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับการเปลี่ยนแปลงของชุมชนปกาสัยกะญอ (กะเหรี่ยง) บ้านแมกลางหลวงและบ้านอังก้าน้อย อุทยานแห่งชาติตาดอยอินทนนท์ จังหวัดเชียงใหม่	559	2544
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ : โอกาสและข้อจำกัดในการพัฒนาศึกษาเฉพาะกรณีเกาะเต่า-นางยวน อำเภอพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	477	2542
การท่องเที่ยว และผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงด้านสังคมในจังหวัดสุรินทร์	786	2541
การนำเสนอเนื้อหาด้านการท่องเที่ยวของไทยของหนังสือพิมพ์รายวันกับความต้องการของผู้อ่าน	418	2542
การบริหารงานการตรวจคนเข้าเมือง ณ ด้านตรวจคนเข้าเมือง ท่าอากาศยานกรุงเทพ	679	2538
การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเกษตร กรณีศึกษาบ้านม่วงคำ ตำบลโป่งแยง อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่	567	2543
การบริหารทรัพยากรมนุษย์ในอุตสาหกรรมโรงแรมของประเทศไทย	718	2539
การประกอบอาชีพหัตถกรรมทำของที่ระลึกของชาวบ้าน ในเขตอำเภออุ้มผาง จังหวัดศรีสะเกษ	655	2542
การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่ในบริเวณหมู่บ้านป่านาย : โครงการที่ 4	709	2535
การประเมินการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2540 (เพิ่มเติม พ.ศ. 2541) สาขาวิชาการจัดการธุรกิจการท่องเที่ยว	486	2544

ดร.รช. ชื่อเรื่องภาษาไทย	หมายเลขรายการ	ปีพ.ศ.
การประเมินความต้องการในการพัฒนาความรู้เรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษาผู้เข้ารับบริการฝึกอบรมมัคคุเทศก์เดินป่าในจังหวัดเชียงใหม่	500	2542
การประเมินความต้องการมีส่วนร่วมและความต้องการพัฒนาการท่องเที่ยวของประชาชน : กรณีบ้านหาดไร่ ตำบลเวียง อำเภอเวียงของจังหวัดเชียงราย	422	2541
การประเมินประสิทธิภาพในการให้บริการอาคารผู้โดยสารระหว่างประเทศ ท่าอากาศยานสากลกรุงเทพฯ	566	2541
การประเมินผลนโยบายองค์กรส่งเสริมการท่องเที่ยวในปีท่องเที่ยวไทย 2543 : ศึกษาเฉพาะสำนักงานภาคกลางเขต 5	774	2543
การประเมินมูลค่าทางนันทนาการ : กรณีศึกษาสวนพฤกษศาสตร์	793	2532
การประเมินมูลค่าทางนันทนาการอุทยานแห่งชาติแหลมสน จังหวัดระนองและจังหวัดพังงา	796	2544
การประเมินประสิทธิภาพในการให้บริการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ต่างประเทศ) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	484	2541
การประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ เพื่อวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตชายฝั่งทะเล บริเวณที่เกาะจังหวัดจันทบุรี	548	2541
การประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ในการวางแผนการใช้ที่ดินเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเกาะช้าง จังหวัดตราด	389	2541
การประหยัปล้างงานในโรงงานอุตสาหกรรมและโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น	766	2530
การเปรียบเทียบการจัดการสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสองแห่งในเมืองเก่าอยุธยาที่มีผลต่อชุมชนท้องถิ่น กรณีศึกษาการจัดการแบบมูลนิธิกับแบบชุมชนดั้งเดิม	600	2541
การเปรียบเทียบพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักท่องเที่ยวที่พักค้างแรมและที่พักค้างแรมในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน	405	2541
การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางกายภาพและปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในแหล่งท่องเที่ยววัดพระธาตุโดยสุเทพราชวรวิหาร	504	2541
การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจของเกาะยอ หลังสะพานข้ามเกาะ จังหวัดสงขลา	765	2535
การเปลี่ยนแปลงทางเทคนิคการผลิตและการประหยัลดขนาดในธุรกิจโรงแรมไทย	738	2537
การเปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัยในย่านบางลำภู อันเนื่องมาจากการพัฒนาการท่องเที่ยว	433	2542

การเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินของธุรกิจโรงแรม	ดร.ชณิษฐ์ชื่อเรื่องภาษาไทย	หมายเลขรายการ	ปีพ.ศ.
การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ ของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศกับการเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ในปีท่องเที่ยวไทย 2541-2542		717	2533
การเปิดรับข่าวสารการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในสภากาชาดไทย		398	2541
การเปิดเสรีการค้าภาคบริการ : ผลกระทบที่มีต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย (กรณีศึกษาพันธกรณีของภาคเอกชนและเอเปค)		415	2542
การเปิดแหล่งท่องเที่ยวในหน่วยทหาร : ศึกษากรณีของพลรบพิเศษที่ 2 อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่		457	2541
การปรับปรุงท่าอากาศยานเป็นองค์การมหาชน : ศึกษาเฉพาะกรณีท่าอากาศยานภายใต้การกำกับดูแลของกรมการบินพาณิชย์		501	2544
การผลิตของที่ระลึกเชิงพาณิชย์ในจังหวัดชลบุรี		694	2542
การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต		701	2535
การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตในสหัสวรรษหน้า		716	2536
การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตในสหัสวรรษหน้า		777	2542
การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตในสหัสวรรษหน้า		808	2543
การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตในสหัสวรรษหน้า		752	2544
การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตในสหัสวรรษหน้า		633	2541
การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตในสหัสวรรษหน้า		525	2543
การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตในสหัสวรรษหน้า		432	2542
การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตในสหัสวรรษหน้า		363	2537
การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตในสหัสวรรษหน้า		676	2533
การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตในสหัสวรรษหน้า		769	2543
การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตในสหัสวรรษหน้า		636	2543

ดร.ชนิธิชื่อเรื่องภาษาไทย

หมายเลขรายการ ปีพ.ศ.

การพัฒนาตลาดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : กรณีศึกษาแหล่งท่องเที่ยวใน 5 จังหวัด คือ ขอนแก่น นครราชสีมา บุรีรัมย์ เลย และอุดรธาขานี้	402	2541
การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบเครือข่ายสำหรับท่าอากาศยานกรุงเทพ	617	2541
การพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในชุมชนชนบ้านโป่ง ตำบลป่าไร่ อำเภอสนทราย จังหวัดเชียงใหม่	778	2543
การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการท่องเที่ยวเรื่อง 'น้ำเที่ยวงจังหวัดสุรินทร์ใน 1 วัน' สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสิรินธร จังหวัดสุรินทร์	451	2542
การพัฒนาบุคลากรและการฝึกอบรมในธุรกิจโรงแรม : ศึกษากรณีโรงแรมในเครือแอคคอร์ กรุงเทพมหานคร	698	2541
การพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการประชันนานาชาติ	797	2544
การพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกเชิงรามิกสีในจังหวัดชลบุรี	669	2535
การพัฒนากระบวนการสืบค้นสารสนเทศทางด้านการท่องเที่ยวบน World Wide Web	492	2542
การพัฒนาและทดลองใช้คู่มือท่องเที่ยวโบราณสถานในเขตอุทยาน	491	2543
การพัฒนาสื่อประเภทฐานความรู้สำหรับวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว	446	2542
การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่องการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศคลองมหาสวัสดิ์และคลองโยงสำหรับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม	526	2543
การพัฒนาหาดชะอำให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งของโลก.	799	2538
การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม : กรณีศึกษาชุมชนวัดพระบาทห้วยต้ม อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน	647	2544
การพัฒนาอาชีพเพื่อความยั่งยืนของทรัพยากร จังหวัดแม่ฮ่องสอน	684	2542
การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเกาะสมุย อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี	371	2543
การเพิ่มบทบาทของภาคเอกชนในการบริหารกิจการท่าอากาศยานของรัฐ.	802	2542

ดร.ชนิษฐ์ชื่อเรื่องภาษาไทย	หมายเลขรายการ	ปีพ.ศ.
การมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	610	2544
การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว : ศึกษาเฉพาะกรณี : สวนรุกขชาติน้ำตกธารทอง อำเภอสังขาม จังหวัดหนองคาย	563	2543
การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลมีระยะของ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง	498	2543
การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวจังหวัดเลย	606	2542
การมีส่วนร่วมของประเทศไทยกับการพัฒนาเสียมเศรษฐกิจ	805	2540
การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมแก่นักท่องเที่ยวของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต	521	2542
การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนต่อนักท่องเที่ยว : ศึกษาเฉพาะความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวเมืองพัทยา	468	2541
ทยา		
การมีส่วนร่วมอนุรักษ์สภาพแวดล้อมของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว บริเวณชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี	452	2542
การรับรู้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย	399	2541
การวางแผนพัฒนาความพร้อมเพื่อรองรับการเติบโตการท่องเที่ยวชายแดน : กรณีศึกษา เมืองหนองคาย	370	2541
การวางแผนเส้นทางจักรยานที่เหมาะสมเพื่อการท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานคร	384	2542
การวางแผนอนุรักษ์และพัฒนาบริเวณวัดในเมืองเชียงใหม่	693	2537
การวิเคราะห์การกระจายตัวของพื้นที่ท่องเที่ยวที่พักรวม จังหวัดเชียงใหม่ โดยนำกลยุทธ์การตลาดมาใช้ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	394	2540
การวิเคราะห์คุณสมบัติของพนักงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนากลยุทธ์สหกรณ์ : กรณีศึกษาจังหวัดภูเก็ต	779	2544
การวิเคราะห์ต้นทุนของธุรกิจนำเที่ยวเดิมน้ำและล่องแพในเส้นทางลำน้ำแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่	601	2543
การวิเคราะห์นโยบายท่าอากาศยานสากลของประเทศไทย : กรณีศึกษาโครงการท่าอากาศยานสากลกรุงเทพมหานครแห่งที่ 2	681	2542
การวิเคราะห์แผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว : ศึกษาเฉพาะกรณีหาดแม่รำพึง อำเภอเมืองระยอง	478	2542

ดรชชนิชื่อเรื่องภาษาไทย	หมายเลขรายการ	ปีพ.ศ.
การวิเคราะห์ระดับความเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมและการรับรู้ความรู้ความหมายของเนื้อหาข่าวในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ของนิสิตนักศึกษานิเทศศาสตร์	400	2540
การวิเคราะห์รูปแบบการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลตำบลห้วยหิน ในปี พ.ศ. 2529 และ ปี พ.ศ. 2539	414	2541
การวิเคราะห์รูปแบบและเนื้อหาของกรมการอนุรักษ์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	416	2542
การวิเคราะห์อุปสงค์การเดินทางของนักท่องเที่ยวจากสหภาพยุโรปสู่ประเทศไทย	449	2542
การวิเคราะห์อุปสงค์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอำเภอลำปาง จังหวัดตาก	507	2544
การวิเคราะห์อุปสงค์ของนักท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกที่เดินทางเข้าสู่ประเทศไทยโดยทางอากาศ	472	2540
การวิจัยการจัดการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาจังหวัดมหาสารคาม	490	2540
การวิจัยเพื่อแผนแม่บทการอนุรักษ์พันธุ์ปลารองจังหวัดแม่ฮ่องสอนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	643	254?
การศึกษากลยุทธ์การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ การเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ การมีส่วนร่วมสนับสนุนการท่องเที่ยวในมือท่องเที่ยวไทยของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่	442	2541
การศึกษากิจการดำเนินงานของารทำอากาศยานแห่งประเทศไทยในการให้บริการด้านความสะอาดและปลอดภัยแก่ผู้โดยสาร	533	2529
การศึกษากำหนดแนวทางการควบคุมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวประเภทเกาะ จังหวัดตรัง	645	25??
การศึกษาคำถามพึงพอใจของผู้สำเร็จการอบรมที่มีต่อหลักสูตรมัคคุเทศก์ทั่วไปของสถาบันฝึกอบรมวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว	740	2544
การศึกษาคำถามสัมพันธะระหว่างการบริหารข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) กับความรู้ทัศนคติ และพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร	420	2542
การศึกษาคำถามค่าทางสุนทรียภาพด้านสิ่งแวดล้อม ศึกษาเฉพาะกรณีนครศรีธรรมราชและภูเก็ต	582	2534
การศึกษาคำถามภาพน้ำทะเลในเขตรอยน้ำชายหาดบางแสน หาดพัทยา และหาดจอมเทียน จังหวัดชลบุรี ปี 2534	722	2534
การศึกษาคำชี้ขาดความสามารถในการรองรับการท่องเที่ยว : ศึกษาเฉพาะกรณีหมู่เกาะพีพี จังหวัดกระบี่	544	2541

ดรพรชัยชื่อเรื่องภาษาไทย

ปีพ.ศ.

หมายเลขรายการ

การศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศต่อการใช้เครื่องประดับอันมณีไทย	586	2542
การศึกษาดิตตามผลผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการโรงแรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	767	2533
การศึกษาทบทวนแผนพัฒนาการท่องเที่ยวภาคเหนือตอนบน	728	2541
การศึกษาทัศนคติของชุมชนท้องถิ่นเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว กรณีศึกษา : เกาะมุก จังหวัดนราธิวาส	440	2541
การศึกษานโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของแหล่งท่องเที่ยวประเภทเกาะ กรณีศึกษาเกาะลันเตา จังหวัดสตูล	599	2543
การศึกษานโยบายพัฒนาสิ่งแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวและส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน ตลาดน้ำตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร	427	2541
การศึกษาศาปจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดภูเก็ต	380	2541
การศึกษาศาเปรียบเทียบการบริหารงานบุคคลของโรงพยาบาลในกรุงเทพมหานคร	668	2534
การศึกษาศาเปรียบเทียบเชิงพื้นที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น ในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวประเภทมรดกทางวัฒนธรรม กรณีศึกษา กรุงเทพมหานครศรีอยุธยา	514	2541
การศึกษาศาผลกระทบจากภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่	758	2541
การศึกษาศาเพื่อวางแผนทางปรับปรุงภูมิทัศน์เมืองบริเวณเกาะพระนครศรีอยุธยา ด้วยวิธีการผังเมือง	748	2533
การศึกษาศาเพื่อเสนอแนะรูปแบบการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติสิรินาถ (หาดในยาง) จังหวัดภูเก็ต	466	2541
การศึกษาศามาตรการด้านผังเมืองเพื่อควบคุมสภาวะแวดล้อมของเมืองท่องเที่ยวชายทะเล กรณีศึกษา : เมืองพัทยา	751	2541
การศึกษาศาแรงจูงใจในการย้ายถิ่นมาเมืองพัทยา	704	2529
การศึกษาศาและพัฒนาจังหวัดที่จังหวัดวิทย์วิทยาสถาสรสนเทศเป็นแหล่งท่องเที่ยว : กรณีศึกษาจังหวัดพะเยา	401	2542
การศึกษาศาและวิเคราะห์โครงการลงทุนในพื้นที่บางแสน	781	2540
การศึกษาศาศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ศึกษาเฉพาะกรณี : เส้นทางสายลำน้ำกก	366	2540
การศึกษาศาศักยภาพของพื้นที่เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษา เกาะลันเตา จังหวัดสตูลบุรี	720	2541

ดร.รชนีชื่อเรื่องภาษาไทย

หมายเลขรายการ ปีพ.ศ.

การศึกษาศึกษาของพื้นที่และความพร้อมของชุมชนในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทอ่างเก็บน้ำ กรณีศึกษา : อ่างเก็บน้ำคลองระบือ จังหวัดระยอง

524

2542

การศึกษาศึกษาเพื่อการพัฒนาแหล่งน้ำบนเกาะสมุย (A Study on Potential for Development for Water Resources on Samui Island)

690

2532

การศึกษาศึกษาปริญญาโทที่เข้าศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการและการท่องเที่ยว

580

2541

การศึกษานโยบายการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในบริเวณทะเลน้อย ทะเลหลวง และทะเลสาบสงขลา

538

2541

การศึกษานแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปกรรมและประวัติศาสตร์ จังหวัดชลบุรี

518

2542

การศึกษารูปแบบปรับปรุงผังบริเวณสวนสองแสน สถานีวิจัยดอยปู่ จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเป็นสถานที่ท่องเที่ยว

450

2540

การศึกษากฎบัตรจากการท่องเที่ยว

729

2538

การส่งเสริมการตลาด การท่องเที่ยวเชิงนิเวศสำหรับเยาวชนไทย : กรณีศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรี 4 ปี สถาบันราชภัฏเชียงใหม่

572

2544

การส่งเสริมรถสามล้อคนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในเมืองเชียงใหม่

558

2542

การส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยการพัฒนาศักยภาพที่เกี่ยวข้อง

710

ม.ป.ป.

การสร้างแบบเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการส่งเสริมและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (ECO-TOURISM) ในจังหวัดมหาสารคาม เน้นเนื้อหาด้านการท่องเที่ยว

561

2539

การสร้างแบบเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการส่งเสริมและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (ECO-TOURISM) ในจังหวัดมหาสารคาม เน้นเนื้อหาด้านการท่องเที่ยวและการจำหน่ายสินค้าพื้นเมือง

481

2539

การสร้างเอกสารประกอบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวสำหรับนักศึกษาวิชาพัฒนากิจการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่

475

2543

การสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อการท่องเที่ยวจังหวัด เชียงใหม่

593

2541

ดรธรณีชื่อเรื่องภาษาไทย	หมายเลขรายการ	ปีพ.ศ.
ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน	497	2544
ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี	539	2544
ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวทัศนศึกษาในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง	715	2544
ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการเดินทางและการตลาดสำหรับสายการบินพาณิชย์	759	2544
ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติอุทยานแห่งชาติห้วยขาแข้ง	760	2538
ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดแสดงของช้างเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว กรณีปางช้างแม่ลา อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ กับ ศูนย์อนุรักษ์ช้างไทย อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง	585	2542
ความคิดเห็นของประชาชนท้องถิ่นต่อการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษา : อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี	426	2541
ความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมโบราณสถานในบริเวณเกาะเมือง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	733	2541
ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องเรื่องศักยภาพของศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro-tourism)	515	2544
ความคิดเห็นของผู้ประกอบการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษาอำเภอพระนาง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่	454	2543
ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อตลาดน้ำตลิ่งชัน	725	2543
ความคิดเห็นของผู้ประกอบการในการจัดสภาพแวดล้อมบริเวณชายหาด : ศึกษาเฉพาะกรณีหาดคูเต่า อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี	734	2539
ความคิดเห็นของผู้ประกอบธุรกิจท่องเที่ยวต่อการให้บริการของตำรวจท่องเที่ยว : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดเชียงใหม่	420	2541
ความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ของนักศึกษา ภาควิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยสยาม	430	2543
ความต้องการของนักท่องเที่ยวในการใช้บริการที่พักตากอากาศในอำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน	555	2543
ความต้องการใช้สารนิเทศและพฤติกรรมการแสวงหาสารนิเทศของอาจารย์ผู้สอนในภาควิชาที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ	409	2543

ดร.ชนวีร์ ชีวเรืองภาษาไทย	หมายเลขรายการ	ปีพ.ศ.
ความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของประชาชนตำบลแม่ทราย อำเภอวังทอง จังหวัดแพร่	506	2543
ความต้องการและความพร้อมของประชาชนในท้องถิ่นในการเข้าร่วมพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในเขตอุทยานแห่งชาติแม่ปิง อำเภอฝาง จังหวัดลำพูน	508	2542
ความเต็มใจที่จะจ่ายเพื่อการปรับปรุงโยธาหรือการบริการด้านการท่องเที่ยว : กรณีศึกษา อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง จังหวัดตราด	549	2543
ความเป็นจริงกับภาพลักษณ์ที่นักท่องเที่ยวสหราชอาณาจักรที่มีต่อภูเก็ต	404	2542
ความเป็นนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษาอำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก	453	2543
ความเปลี่ยนแปลงภายในเกาะเมืองพระนครศรีอยุธยา	705	2529
ความพร้อมของผู้ประกอบการบริหารส่วนตำบลในการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดเชียงราย	570	2543
ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มีต่อการรับบริการสื่อวีดิทัศน์ : ศึกษาเฉพาะกรณี วัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามราชวรมหาวิหาร	583	2543
ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวสหราชอาณาจักรต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่	505	2543
ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดสภาพแวดล้อมบริเวณหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี	527	2542
ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการเที่ยวชมบ้านควายไทย	646	2544
ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการพัฒนาสวนพฤกษศาสตร์พุดแค จังหวัดสระบุรี	447	2544
ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติดังกล่าว : ศึกษากรณีสถานีตำรวจภูธรตำบลพัทธยา	419	2542
ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการใช้ประโยชน์อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่เพื่อสนับสนุนการ	528	2543
ความพึงพอใจของผู้โดยสารการบินไทยต่อการให้บริการของแผนกสออบกานและรับจองที่นั่ง : ศึกษาเฉพาะกรณีท่าอากาศยานภูเก็ต อาคารผู้โดยสารภายในประเทศ	763	2544
ความพึงพอใจของผู้โดยสารต่อการปฏิบัติงานบริการของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)	764	2544
ความพึงพอใจในงานของพนักงานในสถานประกอบการรัฐวิสาหกิจ โรงแรม และโรงงานในเขตภาคเหนือ	757	2541

ดรพรชนิชื่อเรื่องภาษาไทย	หมายเลขรายการ	ปีพ.ศ.
ความร่วมมือนิเทศสหกรรมท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	592	2542
ความรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ นักศึกษาสังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐในจังหวัดนครปฐม	719	2540
ความรู้ของผู้ปฏิบัติงานทางด้านสิ่งแวดล้อมในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ : ศึกษากรณีผู้ปฏิบัติงานด้านสิ่งแวดล้อมจากหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานเอกชน	531	2540
ความรู้ความเข้าใจของมัคคุเทศก์เรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการนำไปเผยแพร่แก่นักท่องเที่ยว	552	2542
ความรู้และความเข้าใจในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวชาวไทย: กรณีศึกษา จังหวัดเชียงใหม่	556	2544
ความรู้และทักษะแนวคิดของประชาชนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศเพื่อพัฒนาบ้านโป่ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่	775	2543
ความสัมพันธด้านการท่องเที่ยวไทย-ลาว : ศึกษากรณีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว	408	2543
ความสัมพันธระหว่างพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาและความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาแผนกการท่องเที่ยวระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	513	2541
ความหลากหลายของพืชในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จังหวัดแม่ฮ่องสอน	816	2542
คุณภาพน้ำในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่สำคัญบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก	721	2541
คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของพนักงานแม่บ้านในโรงแรมตามความคิดเห็นของพนักงานแม่บ้านและผู้บริหารโรงแรม	663	2538
คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับกลางตามที่คณะของผู้จัดการฝ่ายบุคคล โรงแรมในเขตแผนพัฒนาพื้นที่ บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก	672	2534
คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหัวหน้างานตามทัศนะของผู้จัดการฝ่ายบุคคลของโรงแรมในกรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา	671	2532
คู่มือพัฒนาและออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	456	2541
โครงการ การวิจัย เพื่อพัฒนาความพร้อมของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวเชิงนิเวศในภาคเหนือตอนบน	637	2543
โครงการรักษาเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมท้องถิ่นและสิ่งแวดล้อมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว จังหวัดแพร่	812	2547

ดรรชนีชื่อเรื่องภาษาไทย	หมายเลขรายการ	ปีพ.ศ.
ทัศนคติของนักศึกษาและพนักงานโรงแรมที่มีต่อตำแหน่งงานในแผนกต่างๆ ของโรงแรมในจังหวัดภูเก็ต.	753	2540
ทัศนคติของประชาชนต่อแหล่งท่องเที่ยวหาดคูเดื่อ จังหวัดอุบลราชธานี	789	2538
ทัศนคติของผู้โดยสารที่มีต่อการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ณ ท่าอากาศยานกรุงเทพ อาคารผู้โดยสารภายในประเทศ	700	2536
ทัศนคติของผู้สื่อข่าวต่อการเผยแพร่ข่าวสารของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	792	2540
ทัศนคติของนักท่องเที่ยวยุโรปและพนักงานของบริษัทการบินไทยต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวของบริษัท : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดเชียงใหม่	540	2542
ทางเลือกของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม : กรณีศึกษาหมู่บ้านวัดลาย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่	571	2544
ทิศทางและเป้าหมายของธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต	755	2539
นโยบายอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจปี พ.ศ. 2540 – 2541	618	2543
นิตยสารแนวท่องเที่ยว : ศึกษาองค์กร เนื้อหา และผู้รับสาร	776	2539
แนวกลยุทธ์การตลาดการท่องเที่ยวของศูนย์อนุรักษ์ช้างไทย จังหวัดลำปาง	557	2544
แนวทางการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและนันทนาการ	798	2540
แนวทางการจัดการแหล่งท่องเที่ยวตามหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษา:วนอุทยานภูชี้ฟ้า จังหวัดเชียงราย	463	2542
แนวทางการบริหารและจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่ รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และสมาดำบล (สด.)	640	2541
แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในสถาบันราชภัฏ : กรณีศึกษาสถาบันราชภัฏนครราชสีมา	516	2544
แนวทางการพัฒนาการสื่อความหมายธรรมชาติ ในเขตอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน	743	2543
แนวทางการพัฒนาเกาะสี่ช้าง จังหวัดชลบุรี	587	2541
แนวทางการพัฒนาบริเวณเกาะเกร็ด นนทบุรี	674	2537
แนวทางการพัฒนาบ้านพักแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน : กรณีศึกษาอำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่	612	2544
แนวทางการพัฒนาเมืองท่องเที่ยวและการค้าชายแดน : กรณีศึกษาสาขาภิบาลแม่สาย	613	2541

ดร.ชนธิ์ รื่องภาษาไทย	หมายเลขรายการ	ปีพ.ศ.
แบบแผนการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในเขตอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน	436	2541
ประตูเมืองเชียงใหม่ : ศูนย์ข้อมูลและส่งเสริมการท่องเที่ยว จังหวัดเชียงใหม่	529	2541
ประมวลผลงานวิจัยเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของประเทศไทย พ.ศ. 2523-2539	809	2541
ประสิทธิผลการปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร	483	2542
ประสิทธิผลของการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ในโครงการอะเมซิ่งไทยแลนด์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	443	2540
ประสิทธิผลของการรณานโยบายไทยปฏิบัติ : ศึกษาเฉพาะกรณี ปีการท่องเที่ยวไทย 2541 – 2542	509	2543
ประสิทธิผลของการรณานโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยปฏิบัติ : กรณีศึกษาจังหวัดเชียงราย	437	2542
ประสิทธิผลของการฝึกอบรมตามหลักสูตรวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว : ศึกษาเปรียบเทียบสถานฝึกอบบรมวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว	482	2542
เกี่ยวกับสถาบันการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยวในนานาชาติ		
ปัจจัยด้านการตลาดที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่	682	2540
ปัจจัยด้านการตลาดที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่เป็นสถานที่จัดการประชุม	565	2544
ปัจจัยที่กำหนดรูปแบบการใช้จ่ายในการท่องเที่ยวภายในประเทศของคนไทย	541	2542
ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวภายในประเทศของชาวกรุงเทพมหานคร	619	2542
ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อคุณภาพในงานบริการส่วนหน้าของโรงแรมในเขตกรุงเทพมหานครตามการรับรู้ของหัวหน้างาน	675	2541
ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวชายทะเลในเขตจังหวัดเพชรบุรี	485	2541
ปัจจัยที่มีผลกระทบต่องานของนักท่องเที่ยวยาวต่างประเทศในจังหวัดลำปาง	448	2542
ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น	683	2543
ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการโรงแรมในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่	670	2541
ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการใช้บริการจากเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรคนขี่ในเมือง เน ทำอาภาตยานกรุงเทพ	379	2541

ดรรชนีชื่อเรื่องภาษาไทย	หมายเลขรายการ	ปีพ.ศ.
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวจังหวัดชลบุรี และจังหวัดฉะเชิงเทรา	780	2544
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการแพคเกจทัวร์ในกิจกรรมล่องแก่ง ณ อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก	458	2541
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจให้นักท่องเที่ยวไทยเลือกเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ	576	2544
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานโรงแรมโนมา กรุงเทพฯ	688	2544
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจำนวนนักท่องเที่ยวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ	444	2541
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเลือกใช้บริการร้านอาหารพื้นเมือง ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่	603	2544
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยวศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดขอนแก่น หนองคาย	604	2542
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกใช้บริการโรงแรมของผู้บริหารหน่วยงานในจังหวัดพิษณุโลก	367	2540
ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการเกี่ยวกับผู้โดยสารระหว่างประเทศสนามบินดอนเมือง	762	2539
ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความผูกพันของพนักงานในธุรกิจโรงแรม	660	2540
ปัจจัยที่ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวบริเวณด้านของจอม อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์	581	2540
ปัจจัยในการเลือกแหล่งท่องเที่ยวและที่พักของเยาวชนไทย กรณีศึกษา : นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่	632	2543
ปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจไปท่องเที่ยวต่างประเทศของคนไทย : กรณีศึกษาคนไทยที่กำลังจะเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศโดยผ่านทางด้านตรวจคนเข้าเมือง ทำอาภาศยานเชียงใหม่	512	2540
ปัญหาการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดกาฬสินธุ์	790	2542
โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อช่วยในการวิเคราะห์การลงทุนและการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรม	390	2533
ผลกระทบของการจัดการท่องเที่ยวแบบทัวร์ป่าต่อสภาพแวดล้อมและประชาชนบ้านรวมมิตร จังหวัดเชียงราย	768	2541

ดรธรชนิชื่อเรื่องภาษาไทย	หมายเลขรายการ	ปีพ.ศ.
ผลกระทบของการท่องเที่ยวเดินป่าต่อการพัฒนาชุมชนชาวไทยภูเขาและปัญหาเขาและปัญหาด้านสุขภาพอนามัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสเอชอี	396	2541
ผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อสภาพเศรษฐกิจสังคมของประชาชนที่เคยย้ายถิ่นและไม่เคยย้ายถิ่นในอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์	377	2541
ผลกระทบของการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีต่อการใช้ที่ดินและสภาพแวดล้อมของเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี	673	2540
ผลกระทบของโครงการพัฒนาเมืองหลักที่มีต่อพื้นที่โดยรวม : กรณีศึกษาเมืองหลักเชียงใหม่ (The Development of Chiang Mai as a Regional City : Its Impact on the Modernization of Upper Northern Thailand)	691	2530
ผลกระทบจากการจัดการสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมที่มีต่อชุมชนในกำแพงเมืองเก่าเชียงใหม่	550	2543
ผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อปะการัง	412	2541
ผลกระทบจากการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีต่อสภาพแวดล้อมเมืองพัทยา	459	2541
ผลกระทบจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต่ออาชีพและเศรษฐกิจของประชาชนในจังหวัดสงขลา	750	2532
ผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมจากการท่องเที่ยวหาดดงกอกกาดที่มีต่อชาวบ้านละแวกนาหม ตำบลลำปาว อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์	771	2539
ผลกระทบและปัญหาที่เกิดจากทัวร์ป่ากับบริบทและเงื่อนไขทางสังคมเฉพาะกรณี เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน	638	2536
ผลการใช้แบบฝึกเสริมภาษาอังกฤษเชิงสื่อสารเพื่อการโรงแรมและการท่องเที่ยวประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษปฏิบัติงาน (อ 036)	445	2542
คำหับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5		
ผลของบุคลิกภาพและเชาวน์อารมณ์ที่มีต่อคุณภาพของการให้บริการ ตามการรับรู้ของหัวหน้างานของพนักงานส่วนหน้าของโรงเรียนหนึ่งในกรุงเทพมหานคร	749	2543
ผลทางด้านเศรษฐกิจของการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวในประเทศไทย : ศึกษากรณีนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศปี พ.ศ. 2539	368	2542
ผังแม่บทพัฒนาพื้นที่เฉพาะเพื่อการท่องเที่ยว เกาะช้าง จังหวัดตราด	787	2543
ผู้นำท้องถิ่นกับบทบาทในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี	395	2542

โครงการ	ชื่อย่อโครงการ	ปีพ.ศ.
แผนการตลาดการท่องเที่ยว 2540	731	2540
แผนปฏิบัติการฟื้นฟูบูรณะแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว	735	2541
แผนแม่บทการจัดการอุทยานแห่งชาติทะเลบัน จังหวัดสตูล	628	2542
แผนแม่บทอุทยานแห่งชาติเขาสก จังหวัดสุราษฎร์ธานี	623	2542
แผนแม่บทอุทยานแห่งชาติเขาสก-อำเภอคลองขลุง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	621	2542
แผนแม่บทอุทยานแห่งชาติเขาสก-อำเภอคลองขลุง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	407	2542
แผนแม่บทอุทยานแห่งชาติเขาสก-อำเภอคลองขลุง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	403	2542
แผนแม่บทอุทยานแห่งชาติเขาสก-อำเภอคลองขลุง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	438	2542
แผนแม่บทอุทยานแห่งชาติเขาสก-อำเภอคลองขลุง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	406	2542
แผนแม่บทอุทยานแห่งชาติเขาสก-อำเภอคลองขลุง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	626	2542
แผนแม่บทอุทยานแห่งชาติเขาสก-อำเภอคลองขลุง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	388	2542
แผนแม่บทอุทยานแห่งชาติเขาสก-อำเภอคลองขลุง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	434	2542
แผนแม่บทอุทยานแห่งชาติเขาสก-อำเภอคลองขลุง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	622	2542
แผนแม่บทอุทยานแห่งชาติเขาสก-อำเภอคลองขลุง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	611	2542
แผนแม่บทอุทยานแห่งชาติเขาสก-อำเภอคลองขลุง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	730	2542
แผนแม่บทอุทยานแห่งชาติเขาสก-อำเภอคลองขลุง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	625	2542
แผนแม่บทอุทยานแห่งชาติเขาสก-อำเภอคลองขลุง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	624	2542
แผนแม่บทอุทยานแห่งชาติเขาสก-อำเภอคลองขลุง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	627	2542
แผนแม่บทอุทยานแห่งชาติเขาสก-อำเภอคลองขลุง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	387	2540

โครงการ	ชื่อเรื่องภาษาไทย	หมายเลขรายการ	ปีพ.ศ.
แผนส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบชุมชนมีส่วนร่วมบริเวณเขานอตุ้ม จังหวัดกระบี่	โครงการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเขานอตุ้ม จังหวัดกระบี่	474	2542
แผนส่งเสริมการท่องเที่ยวที่สวนหินถ้ำน้ำร้อน จังหวัดกระบี่	โครงการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเขานอตุ้ม จังหวัดกระบี่	365	2542
พระราชดำริ-พระราชนิพนธ์	แนวทางการอนุรักษ์สัตว์ป่าและพันธุ์พืชในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง จังหวัดอุทัยธานี	608	2543
พหุโครงการ	โครงการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเขานอตุ้ม จังหวัดกระบี่	795	2543
พหุโครงการ	โครงการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเขานอตุ้ม จังหวัดกระบี่	772	2540
พหุโครงการ	โครงการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเขานอตุ้ม จังหวัดกระบี่	460	2541
พหุโครงการ	โครงการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเขานอตุ้ม จังหวัดกระบี่	476	2543
พหุโครงการ	โครงการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเขานอตุ้ม จังหวัดกระบี่	629	2544
พหุโครงการ	โครงการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเขานอตุ้ม จังหวัดกระบี่	511	2540
พหุโครงการ	โครงการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเขานอตุ้ม จังหวัดกระบี่	431	2540
พหุโครงการ	โครงการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเขานอตุ้ม จังหวัดกระบี่	530	2542
พหุโครงการ	โครงการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเขานอตุ้ม จังหวัดกระบี่	413	2541
พหุโครงการ	โครงการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเขานอตุ้ม จังหวัดกระบี่	661	2542
พหุโครงการ	โครงการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเขานอตุ้ม จังหวัดกระบี่	423	2542
พหุโครงการ	โครงการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเขานอตุ้ม จังหวัดกระบี่	804	2540
พหุโครงการ	โครงการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเขานอตุ้ม จังหวัดกระบี่	703	2531
พหุโครงการ	โครงการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเขานอตุ้ม จังหวัดกระบี่	667	2534
พหุโครงการ	โครงการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเขานอตุ้ม จังหวัดกระบี่	375	2543

ดรพรณีชื่อเรื่องภาษาไทย	หมายเลขรายการ	ปีพ.ศ.
มูลค่าทางนันทนาการของอุทยานแห่งชาติห้วยขาแข้ง จังหวัดสุโขทัย	794	2543
ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวไทยในระยะ 5 ปีแรกของสหประชาชาติ 3.	301	2543
ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเหนือได้ ในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง	803	2542
ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว ของจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อเป็นศูนย์กลางในการท่องเที่ยวของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง และภูมิภาคอินโดจีน	800	2541
ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวของจังหวัดอุบลราชธานีเพื่อเป็นศูนย์กลางในการท่องเที่ยวของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง และภูมิภาคอินโดจีน	496	2541
ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุทยานธรรมชาติท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวคุณภาพ	806	2540
รถไฟเพื่อให้บริการท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งที่ 2	695	2542
ระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บริเวณอุทยานแห่งชาติเขาสก-เขาวัง	465	2541
รายงานการพิจารณาการศึกษาเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน และให้เกิดศักยภาพในการแข่งขันในยุคของการค้าเสรี	616	2540
รายงานการพิจารณาศึกษาเรื่องส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยใช้การกีฬา : การติดตามผลกระทบเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬา เอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	473	2541
รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ โครงการรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตลุ่มแม่น้ำบาง	602	2544
รายงานการวิจัยแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศไทย	537	2543
รายงานการวิจัยเรื่อง การสำรวจความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากรในสาขาการท่องเที่ยว	589	2541
รายงานการวิจัยเรื่อง บทบาทของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในจังหวัดนครราชสีมาต่อการจ้างงาน ณ อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ และอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย	598	2544

ดรรชนีชื่อเรื่องภาษาไทย	หมายเลขรายการ	ปีพ.ศ.
รายงานการวิจัยเรื่องการประเมินผลความสำเร็จของผู้จบการศึกษา และความต้องการพัฒนาโปรแกรมวิชาการท่องเที่ยวของสถาบันราชภัฏเพชรบุรี	594	2547
รายงานการวิจัยเรื่องการพัฒนากระบวนการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต	543	2540
รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาความต้องการความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตและบริเวณใกล้เคียง	495	2541
รายงานการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดนครราชสีมา	494	2539
รายงานการวิจัยเรื่องความต้องการภาษาอังกฤษในธุรกิจการท่องเที่ยว	493	2542
รายงานการตีพิมพ์เรื่อง การพัฒนาการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคสุเมเนาะ	644	2540
รายงานการสำรวจกิจการโรงแรมและเกสต์เฮาส์ พ.ศ.2543	727	2543
รายงานการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการศึกษา การกีฬา และการท่องเที่ยว พ.ศ. 2542 : จังหวัดเชียงใหม่	590	2542
รายงานการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการศึกษา การกีฬา และการท่องเที่ยว พ.ศ. 2542 จังหวัดมหาสารคาม	631	2542
รายงานการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการศึกษา การกีฬา และการท่องเที่ยว พ.ศ. 2542 : จังหวัดชลบุรี	591	2543
รายงานการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการศึกษา การกีฬา และการท่องเที่ยว พ.ศ. 2542 จังหวัดเชียงใหม่	630	2542
รายงานเกี่ยวกับการศึกษาและมาตรการป้องกันแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม : การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการก่อสร้างทางหลวงรอบเกาะภูเก็ตตะวันตก (หาดสุรินทร์ - หาดราไวย์)	785	2531
รายงานขั้นสุดท้าย (Final Report) : โครงการศึกษาเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวทางเรือตามเส้นทางแม่น้ำโขงในลุ่มประเทศอนุภาคุ่มแม่น้ำโขง	520	ม.ป.ป
รายงานขั้นสุดท้ายการศึกษาวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการพัฒนาธุรกิจนำร่องเส้นทาง	596	2540
รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการวิเคราะห์ทิศทางการลงทุนธุรกิจท่องเที่ยวในเขตสามเหลี่ยมเศรษฐกิจ	595	2540

ดรรชนีชื่อเรื่องภาษาไทย		หมายเลขรายการ	ปีพ.ศ.
ศูนย์ส่งเสริมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว อำเภอเกาะสมุย			
สถานภาพของโปงและสัตว์ป่าในจังหวัดแม่ฮ่องสอนและศักยภาพในการส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศ		534	2541
สภาพความต้องการและปัญหาเกี่ยวกับการใช้สื่อการสอนในการฝึกอบรมพนักงานโรงแรมในกรุงเทพมหานคร		814	2542
สภาพแรงงานในกิจการโรงแรมของภาคใต้		746	2531
สภาพและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวทางทะเลของจังหวัดสตูล		737	2532
สภาพเศรษฐกิจ-สังคมของนักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับการประกอบกิจการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่		562	2542
สมรรถภาพทางวิชาชีพและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของช่างซ่อมบำรุงตามความต้องการของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตกรุงเทพมหานคร		425	2544
สรุปแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับประเทศ		686	2539
สวัสดิการของพนักงานธุรกิจโรงแรม ในเขตจังหวัดสงขลา ภูเก็ต และระนอง = Welfare of hotel employees in Songkhla, Phuket and Narathiwat provinces		732	2540
		713	2530
สื่อโฆษณาขายบริการทางเพศต่อการสร้างความหมายและกำหนดเอกลักษณ์ให้กับประเทศไทยของกลุ่มนักท่องเที่ยวอังกฤษ		439	2542
หนังสือท่องเที่ยวเมืองไทยที่จัดพิมพ์ระหว่างปี พ.ศ.2521-2530		744	2531
องค์ประกอบที่ส่งเสริมพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร		546	2540
องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับทัศนคติต่ออาชีพมัคคุเทศก์		761	2536
อิทธิพลของศูนย์การค้าต่อการเปลี่ยนแปลงของเมืองเชียงใหม่		699	2538
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเกี่ยวกับปัญหาและผลกระทบต่อการพัฒนาด้านการผลิตซ้ำ ยุคสมัยการขยายเป็นใหญ่ ผ่านพิธีกรรมความเชื่อ : กรณีศึกษา พิธีกรรมความเชื่อเรื่องผีปะกาของชาวไทย-กวย (ส่วย) เลี้ยงช้าง จังหวัดสุรินทร์		607	2541
อุปสงค์การเดินทางทางอากาศภายในประเทศ ณ ท่าอากาศยานสากลภูเก็ต		714	2532

ดรพรนี้ชื่อเรื่องภาษาไทย	หมายเลขรายการ	ปีพ.ศ.
ศูนย์ส่งเสริมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว อำเภอเกาะสมุย	534	2541
สถานภาพของโปงและสัตว์ป่าในจังหวัดแม่ฮ่องสอนและศักยภาพในการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	814	2542
สภาพ ความต้องการและปัญหาเกี่ยวกับการใช้สื่อการรณรงค์ในการฝึกอบรมพนักงานโรงแรมในกรุงเทพมหานคร	746	2531
สภาพแรงงานในกิจการโรงแรมของภาคใต้	737	2532
สภาพและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวทางทะเลของจังหวัดสตูล	562	2542
สภาพเศรษฐกิจ-สังคมของนักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับการประกอบกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่	425	2544
สมรรถภาพทางวิชาชีพและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของช่างซ่อมบำรุงตามความต้องการของโรงพยาบาลขนาดใหญ่ในเขตกรุงเทพมหานคร	686	2539
สรุปแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับประเทศ	732	2540
สวัสดิการของพนักงานธุรกิจโรงแรม ในเขตจังหวัดสงขลา ภูเก็ต และนราธิวาส = Welfare of hotel employees in Songkhla, Phuket and Narathiwat provinces	713	2530
สื่อโฆษณาขายบริการทางเพศต่อการสร้างความหมายและกำหนดเอกลักษณ์ให้กับประเทศไทยของกลุ่มนักท่องเที่ยวอังกฤษ	439	2542
หนังสือท่องเที่ยวเมืองไทยที่จัดพิมพ์ระหว่างปี พ.ศ.2521-2530	744	2531
องค์ประกอบที่ส่งเสริมพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร	546	2540
องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับทัศนคติต่ออาชีพมัคคุเทศก์	761	2536
อิทธิพลของศูนย์การค้าต่อการเปลี่ยนแปลงของเมืองเชียงใหม่	699	2538
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเกี่ยวกับปัญหาและผลกระทบต่อชุมชนด้านการผลิตผ้า อุตสาหกรรมผ้าเป็นใหญ่ ผ่านพิธีกรรมความเชื่อ : กรณีศึกษา พิธีกรรมความเชื่อเรื่องผีปะกำของชาวไทย-กวย (ส่วย) เลียงช้าง จังหวัดสุรินทร์	607	2541
อุปสงค์การเดินทางทางอากาศภายในประเทศ ณ ท่าอากาศยานสากาลภูเก็ต	714	2532

ดรรชนีชื่อเรื่องภาษาอังกฤษ

ดรรชนีชื่อเรื่องภาษาอังกฤษ	หมายเลขรายการ	ปี
Analysis of Individual Travel Behaviour in Bangkok	655	1988
Analysis of Transnational Corporations in Bangkok Hotel Business	658	1988
Appropriate Model for Tourism Development Of Tarutao Marine National Park	706	2543
Baccalaureate and graduate degrees in Tourism and Hospitality studies in Thailand . The comparative studies between 1996 and 1999	664	2000
Contribution of Tourism to the Economy of Thailand	654	1999
E – commerce for Package Tour Operators in Thailand	650	2000
Effective approach to tourism development for Tarutao National Park : แนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติตะรุเตา	597	2543
Employment Effect of the Tourism Development : A Case Study of ChiangMai Province	652	1987
Forecasting of Tourism Demand for Thailand	656	1987
Group formation and adaptation in eco-tourism and economic activities re-lated to resource management among Chao Le in Lipe and Adung Islands	666	2000
Impacts of tourism industry on Surat Thani Province :ผลกระทบจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดสุราษฎร์ธานี	707	2541
Motivating factors to collaborative marketing and tourism in Thailand : ปัจจัยจูงใจสู่ความร่วมมือด้านการตลาดกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย	708	2541
Opportunities for employment and training in SEA Dive Tourism : A comparative study	665	2000
Physical Development Guidelines of Ko Samet Rayong Province	680	1997
Preliminary survey of food waste management of hotels in Hat Yai City Municipality	659	2000
Proposed Strategic Planning Approach for Sustainable Tourism Development for Yala Municipality ;Thailand	651	2000

ดรชนินธิชื่อเรื่องภาษาอังกฤษ	หมายเลขรายการ	ปี
Socio - Economic Impact of the Development of Tourism in Cha-Am and Hua – Hin	817	1995
Strategies of Trade and Tourism Business at the Southern Border Thailand : กรณีศึกษาธุรกิจการค้าและการท่องเที่ยวชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย	614	2543
Study of historical sites for tourism in Phattalung province : การศึกษาแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ในจังหวัดพัทลุง	648	2540
Study of the Market Structure and the Linkage Effect of Guest Houses in Bangkok to the Thai Economy	657	1992
Study Project for the Design of an Index in the measurement of Quality of Tourism Sites	820	2001
Thai Traveller's Perspectives toward the Internet and Electronic Commerce	649	2000
Thailand's Economic Structure : towards Balanced Development? : Sythesis Report	818	1992
Tourism and Culture : Bangk – Fai Festival in Esan	819	1992
Tourism Travel Demand in Thailand	653	1988
Travel & Tourism Futures : Innovative Strategies for Competitive success	821	1999

รายชื่องานวิจัยที่ไม่มีตัวเล่ม

รายชื่องานวิจัยที่ไม่มีตัวเต็ม

817	Socio - Economic Impact of the Development of Tourism in Cha-Am and Hua – Hin
818	Thailand's Economic Structure : towards Balanced Development? : Sythesis Report
819	Tourism and Culture : Bangk – Fai Festival in Esan
820	A Study Project for the Design of an Index in the measurement of Quality of Tourism Sites
821	Travel & Tourism Futures : Innovative Strategies for Competitive success
822	การศึกษาเรื่องการศึกษาแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ในจังหวัดสงขลา
823	การตลาดของสินค้าหัตถกรรม(ร่มและพัด) ในเขตบ้านบ่อสร้าง ตำบลต้นเปา อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่
824	ศักยภาพและปัญหาของการท่องเที่ยวเกษตรในจังหวัดเชียงใหม่
825	ศึกษาปัญหาหมอกภาวะในแหล่งเพาะเลี้ยง ห่องเที่ยว และทำเทียบเรือบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก(ผสมสาร-บ้านหาดเล็ก)
826	วิเคราะห์สภาพเทียที่มีรายละเอียดสูง(Spot) เพื่อศึกษาลำราจทรัพยากรการท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเละ จังหวัดเพชรบุรี
827	โครงการเรือไฟฟ้า 40 ที่นั่งเพื่อให้บริการการท่องเที่ยวในคลองผดุงกรุงเกษม
828	การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของธุรกิจท่องเที่ยวของภาคอีสานตอนล่างของประเทศไทย
829	การส่งเสริมการท่องเที่ยวบริเวณหาดแก้วแสง
830	การศึกษาความต้องการและปัญหาของนักท่องเที่ยวฝรั่งเศสในประเทศไทย
831	โครงการพัฒนาจังหวัดนครนายก และแผนการปฏิรูปให้เป็นจังหวัดท่องเที่ยวตัวอย่างในเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
832	นโยบายเขตส่งเสริมเศรษฐกิจ บพวิเคราะห์ได้ เน้นศักยภาพและระดับความเป็นไปได้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว

833	กลยุทธ์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยใช้สื่อแผ่นพับ กรณีศึกษา : การท่องเที่ยวล่องแก่ง ตำบลกรุงชิง กิ่งอำเภอเทพา จังหวัดนครศรีธรรมราช
834	การศึกษาวัฒนธรรมชุมชนบ้านโป่งเพื่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตำบลป่าแฝ อำเภอต้นทราย จังหวัดเชียงใหม่
835	ผลกระทบของธุรกิจการท่องเที่ยวต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมของชุมชนน้าวสาร
836	ทัศนคติของผู้มาท่องเที่ยวเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
837	โครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดนครนายก
838	รายงานวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยวเรื่ององค์ประกอบของอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยวสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 โดยใช้บทเรียน โปรแกรมกับการสอนปรกิติ
839	การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอน ระบบทวิภาคี สาขาวิชาการโรงแรม
840	ประสิทธิภาพของระบบบำบัดน้ำเสียจากโรงแรม โดยใช้ถังกรองร่วมกับถังกรองไร้ออกซิเจนอิสระ
841	การพัฒนาท่าอากาศยานสากลกรุงเทพมหานครแห่งใหม่
842	มาตรการป้องกันอุบัติเหตุของโรงแรมในเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี
843	โครงการและงานออกแบบโรงแรมตากอากาศชายทะเลแหลมฉบัง และศูนย์สันทนาการทางน้ำ จังหวัดตราด
844	สมรรถภาพของมัคคุเทศก์ที่ผ่านการอบรมหลักสูตรมัคคุเทศก์ทั่วไป(ไทย) : ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการความร่วมมือระหว่าง การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยกับสถาบันราชภัฏสวนดุสิต
845	โครงการพัฒนาหลักสูตรมัคคุเทศก์น้อยงานแกะและงานไม้ สำหรับหมู่บ้านหัตถกรรมไม้แกะแกะสลักบ้านถวาย : กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านต้นแก้ว อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

846	รายงานการวิจัยการศึกษางานหัตถกรรมพื้นบ้าน ในจังหวัดนครนายก
847	ผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อสภาพเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมของประชาชนในแหล่งท่องเที่ยว
848	ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการคมนาคมขนส่งในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างประเศในจังหวัด เชียงราย
849	ความคิดเห็นของผู้ใช้ต่อการให้บริการของการรถไฟแห่งประเทศไทย ความพึงพอใจของผู้ใช้ต่อ การให้บริการของการรถไฟแห่งประเทศไทย
850	การศึกษาปัญหาและสำรวจความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับประเทศไทย
851	ปัจจัยงูงใจสู่ความร่วมมือด้านการตลาดกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
852	การศึกษาแนวทางการส่งเสริมอาชีพนอกภาคธุรกิจท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับการ พัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่กรณีศึกษาจังหวัดภูเก็ต
853	การกำหนดแผนการตลาดที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวในภาคอีสานตอนบน
854	บทบาทของภาคเหนือตอนบนต่อการท่องเที่ยวในเขตสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ
855	การศึกษาภูมิปัญญาจากการท่องเที่ยว
856	การจัดการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในจังหวัดเชียงราย
857	โครงการสร้างสื่อป้องกันโรคเอดส์สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ
858	การมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่นในการจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม บ้านรวมมิตร จังหวัดเชียงราย

859	มาตรการทางกฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาคาร์บอนไดออกไซด์หรือเออาร์เอเปียบ นักท่องเที่ยวต่างชาติในธุรกิจการค้าปลีก
860	รูปแบบในการจัดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์และร้อยเอ็ด
861	การศึกษาดูงานเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์เชิงอนุรักษ์ของเขาสอมอเครง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก
862	เสริมสร้างภูมิปัญญาพัฒนาหัตถกรรมอีสานได้ไปสู่การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ระยะที่ 1
863	พฤติกรรมท่องเที่ยวของเยาวชน : กรณีศึกษานักเรียนและนักศึกษาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
864	การศึกษาศาสนาและความพร้อมในการจัดตั้งระบบการประกันคุณภาพ ISO 9000 ในอุตสาหกรรมบริการนักท่องเที่ยวในประเทศไทย
865	การท่องเที่ยวไทย : ความประสงค์ในการณรงค์เพื่อ การโฆษณาระดับนานาชาติ
866	การศึกษาศาสนาและการนันทนาการของพื้นที่สวนหรือพื้นที่อนุรักษ์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ยั่งยืน ในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำปาง และจังหวัดแม่ฮ่องสอน
867	ทัศนะของประชาชน นักท่องเที่ยว นักธุรกิจ และตำรวจ ที่มีต่อการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม : ก่อนและหลัง การปฏิบัติงานของตำรวจหน่วยคอมมาโด ในจังหวัดชลบุรี
868	การปรับตัวของสตรีในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ
869	การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ชายฝั่งทะเลในประเทศไทย : ทางเลือกของการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
870	การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บนพื้นที่สูงเพื่อร่วมโครงการปีท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2541-2542
871	ความต้องการบุคลากรของผู้ประกอบการ โรงแรม และการท่องเที่ยวของไทย : คุณวุฒิและความชำนาญ

872	แนวโน้มของการท่องเที่ยวที่มีผลต่ออุตสาหกรรมโรงแรม ของจังหวัดกระบี่
873	ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยว : เฉพาะกรณีจังหวัดเพชรบุรี
874	อุปสงค์ต่อการท่องเที่ยว จังหวัดสุราษฎร์ธานี
875	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวในเมืองหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ของนักท่องเที่ยวจากประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์
876	ทัศนคติและความประทับใจต่อวัฒนธรรมไทยในสายตา นักท่องเที่ยว
877	การศึกษาสภาพปัญหาและปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสำนึกและพฤติกรรมกรรมการรักษาแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นทรัพย์สินส่วนรวม
878	การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของหมู่บ้านกะเหรี่ยงเพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ในจังหวัดกาญจนบุรี
879	การสำรวจพฤติกรรมทางเลือกซื้ออัญมณีและเครื่องประดับของนักท่องเที่ยวและผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในประเทศไทย
880	ระบบสารสนเทศทางวัฒนธรรมและชุมชน เพื่อสนับสนุนงาน พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่นอีสาน
881	การท่องเที่ยวกับการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของธนาคารกรุงไทยในจังหวัดชลบุรีและระยอง
882	การศึกษาเพื่อสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-3539)
883	พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มพูนรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่น (โครงการอีสานเขียว)
884	การศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางโดยทางอากาศมาเชียงใหม่ หาดใหญ่ภูเก็ต
885	อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวไทย
886	โครงการศึกษาวิจัยเรื่อง กฎหมายในการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยว
887	การศึกษาความต้องการการศึกษาด่อหลักสูตรสหกรรมศาสตร์บัณฑิตวิชาเอกการจัดการด้านการโรงแรมและการท่องเที่ยว

888	การวิจัยและพัฒนาศักยภาพชุมชนท้องถิ่น ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
889	การศึกษายาเสพติดของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อการสร้างงาน : ศึกษากรณีอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในจังหวัดนครราชสีมา
890	การติดตามผลการใช้หลักสูตรสาขาวิชาการท่องเที่ยวระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
891	ความต้องการการศึกษาคือต่อหลักสูตรการศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิชาเอกการจัดการด้านการโรงแรมและการท่องเที่ยว
892	พฤติกรรมการบริโภคแหล่งท่องเที่ยวของประชาชนชาวจังหวัดมหาสารคาม
893	โครงการศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยวในสังคมชาวเขา ศึกษาเฉพาะกรณีชาวเขาในจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย และแม่ฮ่องสอน
894	ความเจริญเติบโตของเมืองพัทยา กับปัญหาที่รอการแก้ไข
895	ประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรตำบลพญา
896	การประเมินผลระดับบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกของท่าอากาศยานภูเก็ต
897	การสำรวจและการพยากรณ์ความต้องการของผู้โดยสาร ทางอากาศยาน-ภูเก็ต, กรุงเทพฯ-เชียงใหม่, กรุงเทพฯ-หาดใหญ่
898	การสำรวจความพึงพอใจของสถานประกอบการ ด้านธุรกิจโรงแรมที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษา แผนกวิทยุธุรกิจโรงแรมจากวิทยาลัยอาชีวศึกษภูเก็ต
899	การเติบโตของเมืองและสภาพแวดล้อมในภาคเหนือกรณีศึกษา จังหวัดเชียงใหม่
900	การจัดทำแผนการจัดการอนุรักษ์และปรับปรุงสภาพแวดล้อม เมืองเก่าเชียงใหม่
901	การศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมอย่างยั่งยืนในงาน ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านกรณีศึกษาศูนย์ศิลปาชีพบางไทร ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ

902	การศึกษาวางแผนระบบสามบินในเชิงเศรษฐกิจจันเริ่มต้น
903	การวิเคราะห์การวางแผนระบบสามบินในเชิงเศรษฐกิจจันเริ่มต้น (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)
904	การวิเคราะห์การวางแผนระบบสามบินในเชิงเศรษฐกิจจันเริ่มต้น (กรณีภาคใต้)
905	การวิเคราะห์การวางแผนระบบสามบินในเชิงเศรษฐกิจจันเริ่มต้น (กรณีภาคเหนือ)
906	ธุรกิจโรงแรมในภาคใต้เพื่อการดำเนินธุรกิจขนานพา
907	ภาษาอังกฤษตามความต้องการของธุรกิจโรงแรม
908	การประเมินแนวประการและการเปลี่ยนแปลงแนวประการของหมู่เกาะอาดัง-ราวี อุทยานแห่งชาติตะรุเตา ประเทศไทย
909	ความเป็นไปได้ในการเดินรถรางในบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์ชั้นใน
910	การศึกษาผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมจิตวิทยาต่อชาวเกาะสมุย
911	กลยุทธ์ทางการตลาดของผู้ประกอบการธุรกิจจำหน่ายของที่ระลึก
912	การพัฒนารูปแบบของที่ระลึกภาคกลางเพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์ไทย
913	ทางการลงทุนในอุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผาเพื่อผลิตสินค้าที่ระลึกในจังหวัดสงขลา
914	การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกเพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์ไทยในภาคกลาง
915	โครงการเตรียมความพร้อมชุมชนเพื่อพัฒนากิจการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนและมีชุมชนเป็นฐาน
916	เสริมสร้างภูมิปัญญาพัฒนาหัตถกรรมอีสานใต้ไปสู่การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ระยะที่ 1
917	สถานภาพของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยช้างในจังหวัดเชียงใหม่
918	ทางเลือกและรูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดเชียงราย (ระยะที่ 1)
919	เสริมสร้างศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาข่า